

IFJU ÉVEK

BETŰREJTVÉNYEK.

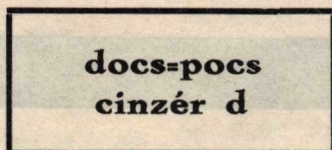
(2 pont.)

1.

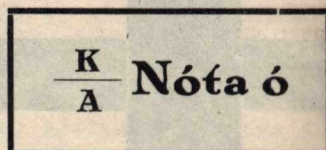
(Stelczer Károly.)

2.

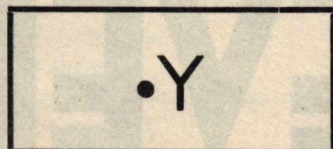
(Stelczer Károly.)

3.

(Stelczer Károly.)

4.

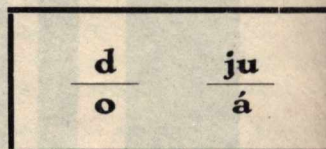
(Haas Ágoston.)

5.

(Haas Ágoston.)

6.

1. SZÁMREJTVÉNY.

(4 pont.)

- 20, 13, 40, 28, 45 = építőanyag.
 33, 10, 3 = mutató szó.
 37, 17, 9, 30, 29, 1 = híres költő.
 26, 36, 2, 39 = Gárdonyi regényalakja (görög betű is).
 19, 7, 21, 50 = régi germán törzs.
 4, 35, 1, 44 = piros.
 8, 32, 15, 46 = iz (mint savanyú).
 22, 27, 12 = lekvár(iz).
 24, 41, 6, 48 = teher (kellemetlen emberre mondják).
 42, 43, 14, 25 = síkság.
 49, 34, 5 = ékezzettel évszak.
 31, 11, 18 = vásznat készítenek belőle.
 16, 23, 38, 47 = ékezzettel szakasz.
 1—50 = Petőfi versből.

(Péter Géza.)

2. SZÁMTANI REJTVÉNY.

Egy csiga naponta 30 centimétert tud fel- csúszik 20 cm-t. Hány nap múlva ér a csiga felé mászni egy fán, de éjjel mindig vissza- egy 2 m-es fa tetejére? (Hursan P.)

3. SZÁMREJTVÉNY.

- 50, 21, 61, 45, 54, 25, 3, 49, 59 = nagy magyar király.
 4, 33, 57, 6, 51, 58, 35, 43, 13 = görög történetíró.
 47, 2, 20, 44, 19, 48, 17, 54 = elhanyagol — idegen szóval.
 7, 14, 23, 22, 1, 9, 53 = számjegy.
 28, 30, 16, 10, 24, 27, 5 = (égitest) elem.
 26, 12, 41, 29, 15, 46 = kopár terület.
 56, 31, 11 = égitest.
 36, 18, 65, 42 = mutatószó.
 37, 38, 54, 55 = vármegye.
 32, 52, 34 = a kígyó.
 62, 64 = juttat.
 40, 60 = erdei vad.
 62, 63 = névelő.
 39, 8 = mássalhangzók.
 1—65 = Petőfi vers első két sora.

(Hursan P.)

IFJÚ ÉVEK

BUDAPEST, 1935. ÁPRILIS.

XIII. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM.

Halálos veszedelemben

(Márk 5:22—23, 35—43.)

Ott feküdt halásápadtan, mintha szép halott lett volna, Jairus leánya. A siratók mind arról beszéltek, hogy mi történt vele.

Tizenkét esztendő volt Jairus leánya. Mit is csinált volna mást? Néha órák hosszat is elüldögélt a kapernaumi tóparton. Beleveszett tekintete a Genezáreth-tó sötétkék tükrébe. Ő maga sem tudta, mit néz. A háborgó tó hullámaiban sem tudta, mit néz. Olyan különös, elmélázó volt sokszor, hogy szülei aggodalmaskodtak miatta. Máskor meg ott nyargalt barátnőivel a közeli domboldalakon. Boldog volt, ha akadt társa, mert nem volt testvére. Otthon sokszor voltak vendégeik, mert édesapja nagy ember volt, főember a zsinagógában. Ilyenkor meg nem mutatkozott, vagy ha mégis beparancsolták a vendégek közé, akkor szégyenlősen elhúzódott. Csodálkoztak is rajta, mert néhány hónapja, de még inkább egy esztendeje olyan bátran és örömmel állt ki a vendégek biztatására, hogy csengő hangján énekeljen valamit a Sion énekeiből. Ő maga sem tudta, mi van vele. Olyan szélsőséges volt sokszor, hogy önmagát vizsgálgató, befelénező lelke megdöbbsent saját magától. Egyszer vendéglátás alkalmával annyira elgondolkozott és talán inkább a semmiségbe meredt tekintete, hogy a vendégasztalhoz vitt gyönyörű cserép-tálcát, ami édesanyjának féltett kincse volt, elejtette. Darabokra törött. Még az nap a vendéggajtásaival a nagy hancurozásban annyira kimelegedett, hogy a játék után ivott hideg víztől rettenetes láz gyötörte meg az éjszaka. Nem is tudták szülei, mit csináljanak, talán azt sem tudták, mitől eredt a betegség. Néhány nap mulva már, mint egy halott, kiterítve feküdt az ágyán. Mozdulni sem tudott, annyira kimerült a betegsége alatt. Fehér orcájából kétségbeesetten meredtek fekete szemei a szülei, a látogatók és a siratók felé. Érezte már a halála közeledését. A zsinagóga főembere nem tudta, mit cselekedjék. Tördelte kezeit, imádkozott. Beszélt gyógyítókkal. Azok sem tudták, mit csináljanak. Híre jött, hogy Jézus visszaérkezett a Tízvárosból Kapernaumba és épen most jön nagy sokaság közepette hazafelé. Bizonyára hallott Jézus Krisztus csodálatos hatalmáról, s mikor már látta, hogy semmi nem használ, akkor Őhozá fordult. Jézus segített is rajta, mert Jairus hitt benne.

A Jairus leányának története azoknak szól első sorban, akik a serdülő korban vannak, akár leányok, akár fiúk, mert az ő koruk az egyik legvesze-

delmesebb kor az ember életében. Természetesen szól mindegyiteknek, mindnyájunknak is, mert hiszen mindnyájan juthatunk halálos veszedelembé, sőt bűneink miatt és a kísértet miatt állandóan abban vagyunk. A serdülőknek azonban olyan az életkora, mint a május. Szép gyöngyvirágos május! Még benne van az április szeles, esős ideje is, de már több benne a napsugár, mely előcsal minden virágot, minden rügyet, s aztán egyszer csak váratlanul májusi éjtszakán beleront mindenígéretes szépségbe a májusi fagy. Tönkretesz mindent. A gyöngyvirágok szomorúan, halottan csüggesztik le fejüket. Rettenetes az elfagyott virágos rét! Márciusi fagy után lehet még jó termés, de májusi fagy után csak nyomorúság jöhet.

A virágnak talán nincsen menekvése a májusi fagyból, de a te lelkednek lehet, van. A szüleid aggódása, szeretete, áldozata; imádsága, mint Jairusé, mindent elkövet, hogy megmentsen bajodból, bűnödből, nyomorúságodból. Ezért épen ebben a korodban, a serdülő korban ne legyen semmi titkod előttük, bontsd ki a szívedet, hogy megtudják pontosan, miért imádkozzanak, miben segítsenek, mert nincsen rettenetesebb, mint mikor nem tudja a szülő, mi baja a gyermekének, hogyan segítsen rajta.

Ne feledd azonban azt sem, hogy a szülői segítség is csak emberi segítség. Édesanyád éretted való imádsága nélkülözhetetlen, édesapád éretted verejtékezése nélkül nehezen, vagy sehogyan sem lehet belőled ember, de az imádságot meghallgató, s az életerőt adó Isten nélkül minden, de minden hiába való. Őbenne bízzál. Naponta Néki engedelmeskedjél. Szüleiddel naponta közösen imádkozva, bibliát olvasva, de egymagadban is keressed az Úr vigasztalását, és azt is, hogy mit akar tőled. Tudd meg, hogy nem vár mást, csak naponta meg-megújuló hitet, reá-hagyatkozást és annak a cselekvését, amit így a szeretet cselekedtet veled. Járj az Ő csodája révén, de a magad lábán.

Jöhet bármi az életedben, betegség, nyomorúság, kísértés, bűn, maga a halál, semminek nem lesz hatalma feletted. Halálos veszedelemben is Ő az egyetlen, de igazán megszabadítód.

Ittész Mihály.

Lukács 19, 10.

Ápr. 11.

Elveszett ember az, aki a mennyei Atyát elvesztette. Bűneim elválasztanak a szent Istentől és én nem tudom a bűn súlyát lerázni magamról. Istennek joga van ahhoz, hogy engem elveszen, akit pedig Isten elvet, az el is kárhozik. De azért jött Krisztus, hogy az elvesztettet megkeresse és Isten boldog gyermekévé tegye. Krisztus engem is keres.

Ének: 418.

Máté 11, 28.

Ápr. 12.

Életünk legnehezebb terhe a bűn. Boldog, aki ezt érzi, és megszabadítás, megváltás után vágyódik. Krisztus mindenkit hív, senkit se utasít el. A te lelkedet is meg akarja szabadítani terhétől, és téged is meg akar vigasztalni a bűnbocsánát által. Előtte rakd le bűnöd súlyos terhét.

Ének: 336.

Mindenki Róza nénije

ostanában, mióta újra sok magyart kiüldöztek Délvidékről az otthonából, s az egyiket közülök, egy kis magyart itt látok nap-nap után iskolánkban, gyakran eszembe jut szülővárosom jóságos nagyszonyja, K. Róza néni.

Gyermekkorom sok kedves emléke fűződik hozzá. De ezt mondhatja mindenki magáról, aki csak egyszer is látta Róza néni szép, magyarruhás alakját, lelkes tekintetét, vagy aki tapasztalta ki nem apadó jóságát, szeretetét.

Mikor megismertem, már 84 éves volt. Fájós, tehetetlen lába miatt karosszékéhez kötözött üldögélt az ősi ósdi családi ház kertre nyíló szobájában. Örült mindenki, ha ellátogathatott az örökké fiatalos kedélyű nagyszszonyhoz.

Róza néni nem látta senki panaszkodó, elégedetlenkedő beteg embernek. Nem is kellett őt sohasem vigasztalnunk — inkább ő vidított fel mindenkit. Nemesen gondolkodó, mélyenérző lénye mindig tudta, hogy melyik látogatójának mit tehet a kedvére.

Városunkban pedig mindig volt elég ok arra, hogy Róza néni tanácsát, vigasztát kérjék.

„A népek országútján” épült városkában csak vándorként költözött be a kevésszámú magyar család. Inkább csak a tisztviselők tengődtek ebben a nyelvzavaros helységben. Nehezen tudott itt

békésen megtelepedni a zország javáért, a magyarságért dolgozó társadalom.

A városkából hiányzott a régi világ nemesi kúriai élete. Talán Róza néni volt az egyetlen, akinek néhány őse a családi birtokról indult el életútjára. A többi lakos mind-mind idegenből behívott, a török hódoltság utáni időkben politikai célból birtokot, otthont kapott telepesek leszármazói voltak. Érthető, hogy minden ideköltözött magyar család Róza néniiben látta a vendéglátó gazdát, a rokonlelkű pártfogót.

Róza néni az egész város szerette, mert ő is mindenkit szeretett nyelv- és valláskülönbség nélkül. Ő más szempontok szerint osztályozta az embereket. Ebben jóságos irányította, vagyis, ki mennyire szorul az ő támogatására, segítségére.

Derús életfelfogása megkímélte minden csalódástól. Pedig 99 éve alatt lett volna bőségesen alkalom még az emberi gyarlóságokból eredő csalódásra is. De ahhoz a szemé rosszulható volt és füle is rosszulhalló.

A rosszulhatást nem a valódi értelembe gondolom, mert az utolsó per-

.....
Máté 11, 29.

Ápr. 13.

A törvény súlyos igáját Jézus leveszi rólunk. A törvény által nem tudunk Isten előtt igazakká lenni, csak hitünk által. A Krisztusban hívő ember az Ő igáját viseli: a hitben való engedelmességet. Ezt Ő nem kényszeríti rá senkire, nekünk kell azt magunkra venni. Viszont nem fogad tanítványává olyan embert, aki nem engedelmeskedik Neki.

Ének: 411.
.....

céig maga fűzte be a cernát a túbé és szemüveg nélkül olvasta az újságot. Róza néni csak az emberi hibát nem látta, mást mindent idejében észrevett.

Talán annak a családi szemvíznek köszönhető jó szemét, melyet maga készítgetett, vegyítgetett óriás üvegekben.

Messze környéken híre volt gyógyítóvizének. Sohasem láttam Róza néni házát üres üvegekkel érkező szegények nélkül. Különösen nyáron, aratás idején a sűrű porfelhőkbe burkolt városzélről jöttek sokan hozzá. A megtöltött üvegek mellé mindig került még valami Róza néni szekrényéből „fölsleges” ruhadarab, vagy az éléskamrában „délről megmaradt” ennivalóféle. „Nesze fiam, vidd haza gyermekeidnek!” Róza néninek mindenki „fiam” volt rangkülönség nélkül.

Szemvívét még az orvosok is ajánlották, de hogy mi vegyült el abban a csodás vízben — senkisémet tudta meg. Róza néni a titkát magával vitte a sírba. Nem féltékenységből (ilyen gyarlóság nem is illett volna hozzá), hanem abból a babonás félelemből eredt hitből, — még édesanyja intette erre —, hogy

.....
Máté 11, 29—30.

Apr. 14.

Minél többet fáradunk lelkünk és életünk megtisztítására, annál fájdalmasabban látjuk, hogy gyenge emberek vagyunk, és hogy a bűn milyen erős. Csak Krisztusnál találhatóunk nyugalmat, Aki megtisztít a bűntől. Iránta való szeretetünk pedig arra kényszerít, hogy a bűn szolgálatát megtagadjuk. Ez az Ó gyönyörűséges igája, és könnyű terhe. Mert a szeretet örömmel való engedelmességre tanít, és a legnehezebb terhet is könnyűvé teszi.

Ének: 424.
.....

KIADÓHIVATALUNK a még be nem küldött előfizetési díjak beküldését kéri. Elvégre már itt az év vége!

csak a családbeli készítheti, különben gyógyító hatását veszti a víz. Azt hiszem, nem is tudta volna senkisémet ezt a gyógyító vizet készíteni, mert ahhoz elsősorban Róza néni hite, szeretete kellett és a bizalom, amellyel kezéből a reászoruló elfogadta.

Róza néni valóságos fogalom volt. Ő volt a mi városunk büszkesége, nekünk, gyermekeknek pedig az élő történelem.

Alig vártuk szüleink engedélyét, hogy Róza nénihez a napilapokkal elmehessünk. Ugyanis az újságra sajnálta a pénzt, viszont a postásnak minden alkalommal 10 krajcárt adott, „mert szegény mennyit jár egész nap”. Olyankor megkértük Róza nénit, hogy húzza fel a zenélő óráját. Míg az óraszerkezet a Rákóczi-indulót játszotta, addig mi sohasem múlt érdeklődéssel az óralapra festett kuruc-labanc ütközetet csodáltuk.

Róza néni sokat mesélt életéről. A szabadságharcot már kisgyermekkoromban mint valami személyes élményt ismertem elbeszéléseiből. Róza néni 99 esztendejéből bőven kijutott mesélni való Széchenyi-korától a világháborút közvetlenül megelőző eseményekig. Boldogan mesélte, hogy az egyik megyebálon Damjanichcsal táncolt. A híres pesti bálókra napokon keresztül mentek kocsin az alföldi úttalan utakon. Utikalandjai közül legbüszkébb volt arra, mikor Rózsa Sándor állította meg kocsijukat. A híres betyárt ugyancsak

lefegyverezhette a bájos, szép, bábra készülő magyar leány, mert Rózsa Sándor két haramiát állított kocsijuk mellé, hogy semmi bántódásuk ne legyen Pestig.

Róza néni igazi nagyasszony volt. Neve nem szerepel a történelemben, Torontál vármegye történetében néhányszor megemlíti családjának történetét. Nem a történetíró feledékenysége, a kor hálátlansága ennek az oka, hanem Róza néni egyszerű, szerény, hivalkodás nélküli élete. Sok jót cselekedett legtöbbször névtelenül. Sohasem várt köszönő szót, hálát, csak mindig adott, anélkül sívár lett volna élete. Pedig az élet tőle csak elvett mindig valamit, kedveset, értéket. Zúgolódás nélkül adta oda hazájának, ember társainak.

A szabadságharcban vesztette el fiatal férjét, a Damjanich seregében harcoló őrnagyot. Az első hívó szóra ment a csatába, pedig nem volt könnyű az elválás fiatal feleségétől. Róza néni egyedül maradt, bízó hittel várta haza férjét. Addig is, míg az a boldog óra eljön, magyar nőhöz illően dolgozott. A családi kúrián nagy üstökben főzték az ebédet, sütötték a nagy kenyereket, s ezeket a fiatal feleség maga szállította szekereken Damjanich táborába.

A világsi fegyverletétel után az egyik őszi reggel városunk képe egészen megváltozott. Idegen arcú, durva modorú osztrák katonák érkeztek a piac térre. Haynau emberei voltak, zsarolni jöttek, gabonát, szénát, lovat követeltek a megrémült lakosságtól. Retteggett mindenki a kegyetlen fosztogatóktól. Sokan inkább lelőtték lovukat, nehogy átadniuk kelljen.

Róza néni otthonában igen nagy volt az izgatottság. Remegéssel figyelték a közeledő császári tiszteket. Az egyik szobában letakart ágyban feküdt a sebesülten hazaérkezett férj. Lázalmában félrebeszél, fájdalmában anynyira nyögött a beteg, hogy kihallatszott a szomszéd szobákba is. Róza néni nem vesztette el a fejét, hanem hirtelen elhatározással őszi ruhatakaritást rendezett. Gyorsan kiszedette valamennyi keményített, ropogós szoknyáját és szolgáló leányaival a beteg szobája előtt rázogatta, ropogtatta. Róza néni bátor fellépése, jóságos arca megmentette urát a kivégzettek sorsától.

De néhány nap múlva odaadta szeretett urát a hazának, hősi halottként. Kevés volt Róza néni hite, szeretete, hogy a kórral szembehelyezkedjék.

És e nagy csapás után nemsokára odaadta a családi vagyont is. A pénz elértektelenedett, kolera, rossz termés, rablás, tűzvész kifosztotta az egész várost.

Rettenetes idők következtek aztán, gyász, sírás, ínség.

Róza néni egyedül maradt és ekkor mutatta meg leginkább mit kell tennie minden magyar nőnek. Ő nem volt

.....
Lukács 2, 34. Apr. 15.

Simeonnak e jóslata Jézus életében beteljesedett. A tömeg Feszítsd meg-et kiáltott; ezeknek bukásukra jött Krisztus. De emberek milliói Benne találták meg azt, akit lelkiük keresett, a könyörületes Üdvözítőt. És ma? A nagy tömeg ma is közömbösen, vagy gyűlölettel tekint a Krisztus keresztjére. De hála Istennek a kereszt ma is sokak számára a legkedvesebb jel, az isteni kegyelem jele.

Ének: 195.

„márványkeblű” nő, hanem áldotta a sorsot, hogy magyar nőnek született. — Összehívta magához a magyar asszonyokat és megalakították a Jótékony-célú Nőegyesületet és dolgoztak. A nagy ebédlőasztalon szabtak, varrtak, az udvarban a nagy üstökben újra ebédet főztek a szegényeknek.

A múltó évekkal enyhült a nyomorúság, a fájdalom, de még mindig volt sok segíteni való. Némelyik régi szegényének már a gyermekét, az unokáját gyámolítgatta, valósággal örökölték Róza néni filléreit.

Mint a Nőegyesületnek elnöknője mindig újabb és ötletesebb tervvel állott fel a tanácskozó asztal mellől. Beszélni nem szeretett, nem is tudott. Mindig azzal kezdte: „Fiaim, én nem szeretek szolnokolni” — s ha már más erősebb bioznyító érvet nem talált céljához, akkor szép nagy szeméből leperdülő könnyek vívták ki győzelmét.

Lassan mindenét szétosztogatta. A sorsolással egybekötött teásösszejöveteleken családi ékszereit ajánlotta fel. Mikor már a kis ékszeres szekrényke is kiürült, akkor ágyterítőket horgolt tombolatárgynak. Azt hiszem, sok ismerősöm otthonába vándorolt nyerevényként egy-egy fehér terítő. — Idő-

*****
I. Korinth. 1, 18. Apr. 16.

A kereszterzt hirdeti: Engesztelődjete ki Istennel! Ez balgaság azok előtt, akik a bűnt szeretik, akik nem akarnak tudni a bűnösök Megváltójáról. Ezek elvesznek. De akik érzik, hogy a bűn őket Istentől elválasztja, és a Vele való boldogító közösségre vágnak, azoknak a keresztről szóló beszéd Isten ereje, mely a bűnösökből is istenfiakat alakít.

Ének: 187.

*****

sebb korában már nem ismerte a pénz értékét. De nem is volt pénze! Ezért elhatározták néhányan, valamilyen segílyt szereznek számára.

Abban az időben osztották széjjel a szegénysorsú 48-as honvédek özvegyei és árvái között azt az összeget, melyet Erzsébet királyné ajánlott fel abból az összegből, melyet a koronázáskor a nemzet ajándékképpen kapott. Róza néni csak akkor kaphatott volna ebből a segílyből, ha egyetlen megmaradt értékéről, házáról lemondana. Azt pedig dehogyan tenné, hiszen emlékeit adná oda vele együtt. Ragaszkodott házához, mint Ágota kisasszony a rózsatövéhez. — Ezért a város egyik jómódú ügyvéde megvette a házat és visszaadta Róza néninek. Így megkaphatta a segílyösszeget.

Kevés volt az a pénzösszeg, különösen Róza néni jóságos kezében!

Pedig abban az időben lépett ki a Tisza a medréből, 1879-ben történt, hogy a városunkba 300 nyomorult, éhes menekült érkezett Szegedről. Az üstök megegyszer — utoljára — előkerültek. Róza néni főzött, osztogatott a főtt ételből.

Szerencsére, mindig volt miből adnia később is. Mert ha valahol valamelyik konyhában „kivételesen” nagyon jól sült meg a hús, vagy a tészta, abból Róza néninek tálon „kóstolót” vittek. Disznóöléskor már vacsorára hívta szegényeit, annyifelől érkezett ajándékolmi. — Régi időkből megmaradt szokása szerint a dereka mellé erősítette nagy kulcsosomóját, — pedig igazán nem volt már mit zárnia. Meg aztán már nyitni sem tudta szekrényét, hiszen tehetetlenül ült karosszékében.

Nagy kitüntetés volt számunkra, ha kezünkbe adta a kulcscsomót, hogy nyissuk ki valamelyik szekrényét. Olyankor jó szemével messziről benézett a szekrény rekeszeibe és fel-felsőhajtott: „Fiaim, 70 tányéromból már csak három maradt meg.” Hiába vígasztaltuk, hogy 80 év telt el már férjhezmenése óta, akkor még teljes volt minden felszerelése.

Megható volt, mikor a tejet iszogatta és közben a kávésdobozát szagolgatta, „hogy megcsalja ezt az úri gyomrot”. De ezt nevetve mondta, nem panaszképpen.

Róza néni lassankint visszahúzódott a kis kerti szobájába. Az utcai szobáit kiadta a város fiatal úriembereinek. A kis házbérért mint az édesanya, gondját viselte a „fiainak”. Mondják, hogy valósággal ajánlólevél volt a lányos házaknál, ha a kopogtató fiatalember Róza néni „fia” volt.

Egyik napon futótűzként terjedt Róza néni haláláról szóló kósza hír. Hozzásiettek és nagy meglepetés várt a szomorúan belépő jóbarátokra. Róza néni a kis tükörasztala elé tolatta magát, fésülködött.

„Hogy van Róza néni?” — kérdezték a szemüknek hinni nem akarók.

„Hej, csinósítom magamat” — dúdolta a 99 éves nagyasszony.

Néhány nap múlva hinni sem akaruk a most már valódi gyászhiért.

Róza néni ott feküdt szép fekete magyar ruhájában, csipke főkötőjében, a ravatalon. Utolsó kívánsága szerint a legkedvesebb ruhaféléit mind reáadták. Hite, kívánsága szerint cselekedtek.

Városunk még nem látott olyan nagy temetést, mint akkor volt. Rokona

alig volt, de annál többen voltak a jó emberei a gyászolók között. Ott sírt a magyar a némettel, a szerbvel sírja mellett. A kis óvodások csapatja is jelen volt, hiszen ő alapította az első óvodát a városban.

Koporsójánál a katolikus pap mellett ott állt az evangélikus is, mindketten elbúcsúztatták, megáldották utolsó útja előtt.

Róza néni élete bebizonyította azt az igazságot, amit Vörösmarty epigrammjában kifejezett:

*„Szólj, gondolj, tégy jót: s minden
[gondolat és tett
Tiszta tükörként fog visszamosolyogni
[rád.”*

Róza néni annak az alföldi vegyes lakosú, vegyes érzelmű városnak sokat adott, érte sokat tett, áldozott. Valóban „visszamosolyog” a város életén nagyasszonyának jósága. Megtanította az embereket szeretetre, türelemre egymással szemben.

Ma már, azt hiszem, csak a sírkeresztje az egyedüli mindabból, ami látható jelként halála után még maradt.

Vajjon maradt-e még a sok kiüldözés után olyan magyar, aki áldva említi nevét?
Jeszzenszky Ilona.

.....
I. János 3, 16. Apr. 17.

A legnagyobb hatalom e földön a szeretet. Amire semmiféle erő, hatalom, szigorúság sem képes, azt véghez tudja vinni a szeretet, t. i. az ember lelkének meghódítását. Jézus a szeretet. Egész élete, gondolatai, beszéde, tettei mind csupa szeretet. Ez a szeretet akkor szól hozzánk a legnagyobb hatalommal, amikor Krisztust a kereszten látjuk. Életét adta értünk. Szeretetből. Te szeretted-e őt?

Ének: 419.
.....

Korunk arculata művészetének tükrében

(Második közlemény.)

Mi mások akarunk lenni, mint a XIX. század polgárai. Mások vagyunk-e? A lényeg az, hogy akarjuk. Ezért talán nem egészen objektív ez az összehasonlítás a múlt századdal. Nekünk így kell látnunk, ha el akarunk szakadni tőle, el kell ítélnünk, ha jobbak akarunk lenni.

Ha egy múlt századbéli bérházra nézünk, azon sok kis ablakot látunk, mindegyik díszesen kiképezve, mindegyik külön-külön kerettel, vagy oszlopokkal, felül párkánnyal, félkörű vagy háromszögű tympanonnal. A mai ház ablaka nagy és egyszerű, nem él külön életet, saját keretébe zárva, hanem valamennyi együtt, mint egy nagy közösség, szolgálja a világosságot. A régi ház előcsarnoka, lépcsőháza díszes, márványos, aranyos, de a lakások mellékhelyiségei egészségtelenek, sötét és piszkos világítóudvarokra nyílnak, melyek sem fényt, sem levegőt nem adnak, csak a valamelyik lakásból kijutott baktériumokat terjesztik. Ma nem teszünk osz-

lopot, márványt és gipszet minden látható felületre, de igyekszünk egészséges, világos helyiségeket létesíteni és amit a homlokzaton megtakaríthatunk, abból inkább több csempét, üveget, jobb vízvezetéki vagy villanyberendezést juttatunk a lakónak. Akkor kifelé volt minden, ma befelé, azt a házat a bábámszokónak építették, a mait a lakónak. A régi épület tele van porfogó zúgokkal, az oszlopok, párkányok, szobrok köze örökre tisztíthatatlan. Ma síma minden, mosható, higiénikus, mindenek fölött tisztaságra törekszünk, az építészetben csakúgy, mint az életben.

A régi ház csupa homlokzat, csupa mutatás, csupa nagyképűség. A miénk szerény és őszinte. Őszinteség az új művészet és új ember legelső törvénye. Bérházunk lássék bérháznak, a villa villának, gyár gyárnak, nincs mit titkolnunk. A múlt században egyideig egy uniformisba bujtattak minden épületet, majd jött az „individualizmus” és minden ház más akart lenni, mindegyik egyéni, különleges, mindegyik túl akarta kiabálni a másikat. Ma települések születnek, ahol egy jó háztípus kétszázszor ismétlődik. És ne higgye senki, hogy egyhangú a képe: aki látott már ilyen „Siedlung”-ot (Berlin, Frankfurt vagy Stuttgart körül vannak a legszebbek), tudja, hogy milyen nyugodt nagy harmónia, milyen békesség és melegség lakik egy ilyen városban. Akkor mindenki csak „egyén” akart lenni, akinek semmi köze a közhöz, csak más akart lenni, mint a többi, mindenki „Über-

.....
Zsidókhoz írt levél 7, 26. Apr. 18.

Az ószövetségi főpap az engesztelés ünnepeén áldozatot mutatott be a nép bűneiért. Ez az ószövetségi kép az igazi főpapra, Jézusra mutat, Aki saját magát áldozta föl az egész világért. Ezzel az áldozatbemutatást egyszersmindenkorra megszüntette. Ezután csak egy áldozat szabad: életünknek hívó, hálás, engedelmes odaáldozása. Az iránt, Aki magát adta értünk.

Ének: 430.

Az IFJÚ ÉVEK összevont május—júniusi száma május közepén jelenik meg. Lapzárta április 30.

mensch"-nek tartotta magát és a többi embert szolganépnek. A kétszáz egyforma ház, a nagy üzlet vagy áruházak egyforma ablakai más lélekre mutatnak. Mi testvérek akarunk lenni, egymásért, nem egymás ellen dolgozni. És ha látjuk, hogy egy-egy ilyen modern épület mennyire merészen, gáncsol, konvenciót megvetve áll és állja igazát: éreznünk kell, hogy van itt akarat és energia is, mely az új ideálok megvalósításáért küzd.

Az építészet az új ember akarását fejezi ki, a festészet, a zene, az irodalom inkább érzésvilágát. Ezek ma sokkal zavarosabbak még. Sokan nem látják még a szakadékot ma és tegnap között, és ott akarják folytatni, ahol a háború előttiék elhagyták. Sokan forradalmat akarnak, minden eddigit elvetve mindenáron újat akarnak adni és irányuknak egyetlen pozitív elve: nem olyant csinálni, mint eddig. Korunk lelke nagyon zavaros még és művészetünk ennek hú képét adja. Azonban ebből a kaoszából is kikristályosodik már valami. Sok ilyen zavaros irányzat elült már, sok különböző jelszó alatt harcoló művész összeállt. A világháború után kubizmus, dadaizmus, neoprimitivizmus stb., egy idegsokkos kor lelkének vitustáncái uralkodtak. Ma ezek elmúltak már, a nagy kilengések lecsillapodtak. Ha megnézzük kiváló magyar festőművészeink tárlatait, Csók István, Szőnyi István, Aba-Novák, Molnár C. Pál műveit, éreznünk kell: ezek sem természetutánzó fényképeket nem akarnak

adni, sem beteg lázálmodokat, ezek valami lelki zenét, valami új természetlátást, természetszeretetet akarnak közölni velünk, hogy azt akarják megértetni velünk, hogy a materializmus elmúlt, hogy nemcsak az van, ami kézzelfogható, hogy minden művészet és minden, ami van, lélektől van és lélekről szól hozzánk.

Zenéje és szobrászata korunknak még nincsen, kaoszt, diszharmoniót egyikük sem tud kifejezni. De bizonyos, hogy mihelyt valamiképpen harmonikus fejlődés útjára térhetünk, meg fog születni egy új zene és új szobrászat, anélkül, hogy hottentotta és zulukaffer befolyásokra volna szükségük.

Fejlődésben látunk két másik igen érdekes művészetet: a táncot és a színpadot. A mai tánc már nem balletprimadonnák sablonos, kifejezéstelen piruetjeiből épül föl, hanem igazi átéléssel és kifejezniakarással a mozgás ritmizálására, a testnek a lélek magasságába emelésére törekszik. A színpad pedig egészen kifejezetten az új ember szolgálatába akar lépni. A mai színház már nem egy költő vagy rendező vagy sztár szolgai apparátusa, hanem költő, ren-

.....
Zsidókhöz írt levél 9. 12. Apr. 19.

A szentek szentjébe (az ószöv. templomban) csak évenként egyszer, az engesztelési ünnepen mehetett be a főpap az áldozat vérével. Amint azonban az igazi főpap, a Krisztus saját vérével bement a mennyei szentélybe Istenhez, kettéhasadt a templom kárpitja, mely a szentek szentjét elzárta. Krisztus halála által a kiengesztelődés megtörtént. A kiengesztelt Isten nem zárkózik el népe elől. — Te nem kerülöd Istennel a találkozást?

Ének: 420.
.....

dező, színész, zenész, festő közös akarásából, együttes munkájából épül föl. És mindezek összefognak, hogy újból fölemeljék a színházat abba a magasságba, ahol régen volt, a görögöknél, amikor a nagy ünnepek fénypontjai voltak az előadások és az egész nép vallásos odaadással nézte őket, a középkorban, amikor a piactereken fölállított emelvényeken játszották le Krisztus szenvedéseit, hogy térítsenek, igét hirdessenek. Mert a színpad nem szórakozóhely, mint máma a legtöbb, nem operettek és bohózatokért született. A színpad művészet, melynek mondani valói vannak, mely ugyanúgy ki tudja fejezni az ember lelkét, érzés- és akaratvilágát, mint bármely más, sőt talán jobban is, mert hiszen az életnek magának, nemcsak hangjainak vagy színeinek vagy formáinak adja fokozott, szimbolikus képét. Ezért olyan könnyű visszaélni vele, és az egyik oldalon politikai propagandára, a másikon olcsó szórakozásra használni föl. De az igazi színpadművészet, mely már itt-ott kezdi fölütni fejét, túl fog emelkedni mindezekben. Az új ember nemcsak szórakozni akar, hanem gondol-

kodni is, mint személytelen szemlélő is akarja látni életét, problémáit, létkérdéseit.

Sokat jelentenek ezek az indulások, kezdetek, jelek. Jelentenek egy új idealizmust, mely megvan az új emberben, melyet nem lehet megvesztegetni kommunista társadalomelméletekkel, mely magasabbra néz. Valami égi útmutatásvárás érezhető minden modern műalkotásban. Sokszor szégyenkezve, idegen ruhába burkolva, tudatlanul: de Istent keressük. Csak Ő tudja megoldani ezt a kaoszt és tudja győzelemre vezetni az új idealizmust a hamis próféták és önző szentek e világából. De ha Őrá nézünk, soha utat nem téveszthetünk.

Valér Erik.

Az „Ifjú Évek” konferenciája

március 23. és 24. napjain volt Budapesten az Evangélikus Leánygimnázium Deák-téri dísztermében. A felsőbb osztályos fiúk megbeszélésének tárgya ez volt: Milyen része lesz a mai diákságnak a magyar megújulásban? A leányok a „kenyér és házasság” kérdésével foglalkoztak. A közös összejövetelen az Ifjú Évek hivatását beszélték meg, s megállapították a hozzászólók, hogy folyóiratunknak fontos tényezővé kellene lennie az ország evangélikus ifjúságában összefogásában. Előadók voltak a fiúknál ifj. Bakay Lajos, Schütz Ödön, Bozsi Mihály, dr. Horváth Károly, Jalsoviczky Lajos, dr. Szenthe István; a lányoknál Erdélyi Olga. A közös összejövetelen dr. Rempert Elek nyitotta meg a megbeszélést, utána magas színvonalú műsorszámokkal szerepelt az ifjúság; majd szeretetvendégséget rendezett az Ifjú Évek vezetősége.

Zsidókhöz írt levél 4, 16.

Apr. 20.

A kegyelem királyi széke az Öszövétségben a szövetség ládája. A mi számunkra a Krisztus keresztje a kegyelem királyi széke, s ehhez az út a hit. Ne engedjük, hogy a kereszthez jutásban megakadályozzon minket a bűn. Bizalommal, hittel és szeretettel jöjj a kereszthez, hogy itt irgalmasságot és kegyelmet találj.

Ének: 413.

Mit szól hozzá a Biblia?

MI TÖRTÉNT?

Magyarországon ma minden más kérdést háttérbe szorít a képviselőválasztás. Az ország választ a jelöltek és önjelöltek tömegéből pár száz embert, akik néhány évig intézni fogják a sorsát.

Németország nem volt hajlandó tovább túrni a megaláztatást. Bejelentette, hogy egyenlőnek érzi magát a többi nemzettel, s ezután éppennygy fegyverkezik, mint a többi.

Végetért a görög forradalom. Az eredmény: Újabb vércsepp és könnycseppmilliók.

Endrődön a választási szenvedélyek forráságában eldördültek a csendőrfegyverek. 7 ember meghalt.

Grönlandban megszűnt a missziói állomás, mert nincs több pogány. Az iráni egyetlen keresztyén diákunka indult.

Jellemző a mexikói állapotokra, hogy a közoktatásügyi miniszter három fiának Sátán, Lenin és Lucifer neveket adott.

Amerikai hír: halállal fenyegették meg azokat, akik halálra ítélték Hauptmannt, Lindbergh gyermekének elrablóját.

Japánban földrengés, Oroszországban éhínség, Északafrikában forrongás, itt gyilkosság, ott betörés, amott sikkasztás... és így tovább végtelen sorban.

Közeledik a húsvét és egyre tisztábban zeng a húsvéti evangélium: Jézus él!

MIT MOND A VILÁG?

Nagy az izgalom. Latolgatják az esélyeket. Nap-nap után újabb szózuhatagok zúdulnak reánk. Egy vasárnap 1200 beszéd hangzott el. Vajjon a választók milliói közül hányan szavaznának az egyetlen képviselőre, az egyetlen közbenjáróra?

Milliókban örömet keltett ez a bátor elhatározás, milliók megijedtek és felzúdultak, s milliók megkérdik: csak a fegyverkezés, csak a hadsereg adhat népeknek biztonságot?

Mennyi forradalom! Mikor jön már el az egyetlen, az igazi, a virágvasárnapi forradalom?

Folyik a vizsgálat: ki a hibás? A nép, a hatóság, a jelölt? A Biblia azt mondja: a bűn!

A világ szerint ezek jelentéktelen események. A mi számunkra ezek diadalok és bizonyosságok.

Lehetne ezen nevetni is, ha nem lenne olyan tragikus egy istentelen ember esztelen vergődése.

Amerikában — úgy látszik — a bűnnek is „korlátlan lehetőségei” vannak.

Riadtan kérdezed: Istenem, mi lesz ennek a vége? Nekem eszembe jut egy régi történet és megkérdem: könyörögtél már a világ számára a bőjti csendességért?

De minek neked húsvét, Jézus, keresztyénség, ha nem felelsz rá: én is velem!

MIT SZÓL HOZZÁ A BIBLIA?
(Olvassátok el!)

I. Tim. 25.

31. Zsolt.
1—6. v.

Mt. 21, 10—11.

Róm. 3, 9—12.

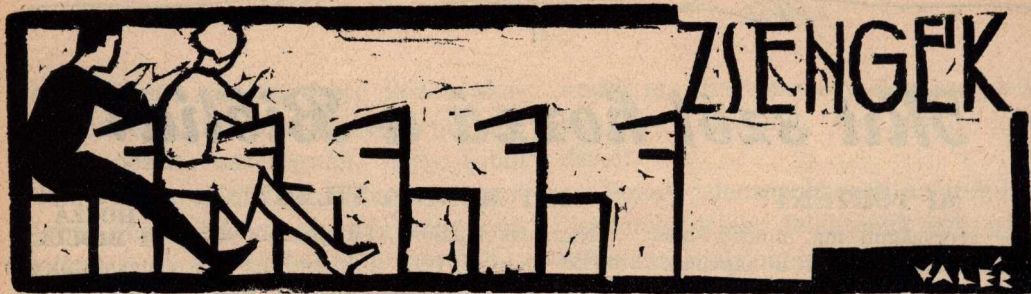
Zsid. 4, 12.

14. Zsolt. 1. v.

Róm. 5, 20.

Mt. 8, 23—27.

I. Kor. 15, 14.
Keken András.

Egy gondolat a családi körből

(Novellapályázatunkon I. díjat nyert mű.)

Két sort idézek csupán a Családi körből, de e két sorban csodás gyöngédséggel látom megörökítve a szabadságharcot követő idők magyar menyasszonyainak szomorú menyasszonyságát. Két sor csupán, de e két sorban a magyar női lélek legszebb jellemvonása él: az adott szó kötelező ereje és a hű szív igaz dobogása. Két sor mögött egy nép lelke fénylik:

*„Három éve múlik, hogy utána kérdez,
Még egy esztendőt vár, nem megy
[addig férjhez.”*

*

Hajnalodott Nagyszombat fölött és a hajnal derengő sugara életet csókolt a némaságba mélyedt békés házak tájkárára. János gazda portáján most az egyszer elkésett a kakas: kukorékolása

János 8, 34.

Ápr. 21.

Ha a bűn csábításának, csalogatásainak az ember mindjárt kezdetben ellent nem áll, szolgatartó a bűn. Elveszi szolgáitól az ellenállási képességet és a pusztulásba viszi őket. Világos perceikben jó elhatározások születnek, de jön a bűn, s az ember nem tud ellenállni: a bűn legázta. A bűn neked is a legveszedelmesebb ellenséged.

Ének: 186.

szorgos munkában találta már Sárát, a gazda viruló leányát. Volt is mit tennie! Ünnepr reggelén, kivált ha vándor is szunnyad a háznál, száz keze legyen a lánynak! Ellátta az aprójószágot, majd tisztára söpörte a kis pad tájkát az utcán, az ablak alatt. A fejést is sűrgette már a kisborjú az istálló felől, de nyomban alább hagyott nagy hangjával, amikor a háziasszony odatette a kisszéket a Csákó tehén mellé. Ugrádozott, meg-megrántotta kötelét az apró jószág s kérő bögciséléssel jelezte a fejés közben, hogy nem kell ám minden tejcskét elvenni a Csákótól, mert ő is a világon van. Lett is öröme, mikor végre ő kerülhetett a kisszék helyére.

Talpon volt már ekkor a ház apraja-nagyja. A szorgos Sára a legkisebb fiút mosdatta, majd ünneplőbe bujtatta, bár nehéz munka volt, mert a kis-legény ki-kiugrott kezei közül, de nem tej kellett neki, hanem a kis nyulat szerette volna etetgetni, melyet édesatyja hozott tegnap este a határból. Hozták is a káposztalevelet, még tejcskével is kínálták az apró jószágot.

Bent véget ért a reggeli étkezés, az éjtszakai vendég, egy béna harcfi, nagy hálakodással köszönte a szíves látást, az éjjeli szállást s indult folytatni ván-

dorútját. Hej, sok béna harcfi járta abban az időben hazánk szomorú útjait!

A vendég a kapunál tartott már, mikor utána osont Sára. „Jó ember, vegye útravalóul ezt a kis csomagot!” S pirulva gyűrögette kötényét, mint akinek egyéb kérése is lenne. „Köszönöm, húgomasszony, — hálálkodott a vándor — áldja meg az Isten jóságáért; na majd tudakozódom... „testvérbátyja” felől”. „El ne feledje a nevét — súgta a lány — Istvánnak hívják, könnyen megismerheti kigyelmed, délceg a tartása, bátor, de jóságos két fekete szeme ragyogása; aztán csak azt mondja neki, hogy Sára várja, nagyon várja, már három éve...”

*

Egyik nap múlt a másik után, de a vándor számára mind egyformák voltak. Ott volt a szállása, ahol ráesteledett, a csillagos ég volt a takarója, jó lélek is akadt minden útbaeső faluban, aki ellátta őt az áldott mindennapi kenyérral. Szíve keservét, lelke fájdalmit pedig egy-egy kocsmai asztal mellett osztotta meg hasonló sorsüldözöttel.

Ősz jött a nyárra, az őszre tél és a béna harcfi egyre rötta az utat, hol itt, hol ott kopogtatott be estelenként, hogy dermedt tagjait melengethesse. Kopogása, hej, sok özvegy menyasszonyt riasztott fel a várakozás ábrándvilágából, sok szomorú örök-menyasszony nyitott ajtót előtte szorongó szívvel: hátha ő jön... — Istenem, ha ő jönne!... és sokan elsuttogták előtte titkos vágyukat: — ha megtalálná, csak azt mondja neki, hogy várom, már négy éve várom...

Mindig súlyosabb lett a teher a vándor lelkén. Egykori honvédsapkáját

mélyen a szemébe húzva botorkált a fagyos úton, hogy a hóvihar elől a közele faluban keressen menedéket. Az arcába csapódó havat nem törölhette le, mert a bottal a testet kellett támogatnia, a másik kéz pedig bénán csüngött alá. Elérte végre a kihaltak látzó falut. Egy-egy mécs pislákoló fénye tévedt ki csupán az utcára, ez mutatta az irányt; a kocsma erősebb fénye csalogatta.

Botorkálva lépett be az ajtón. Alig tette le fáradt testét a viharvert kocsmapadra, megakadt tekintete a sarokasztalon: ott könyökölt mélyen magába-búsultan egy hozzá hasonló honvédsapkás vándor. Csupán abban különböztek, hogy az ő karja, ha bénán is, de megvolt, amazé pedig hiányzott, erre vallott a lecsüngő kabátujj.

„Adj Isten” — húzódott mellé a béna harcfi. A könyöklő felvetette fekete két szemét és e pillanatban a lélek-húrok titkos valamelyike csodás munkát végzett vándorunk lelkében. Sárát, a János gazda menyasszony-lányát látta maga előtt, amint a kapuban kötényekéjét gyűrögetve lelkére köti: „Aztán mondja meg neki, hogy Sára várja, nagyon várja, már három éve...” „István!” szólalt meg végre a béna harcfi. A könyöklő nagyot nézett, de

János 8, 36.

Ápr. 22.

Ki tudná a bűn kötelékeit saját erejéből széttépni? De van Megváltónk, aki a bűn szolgaságából kiszabadít az Isten fiainak a szabadságára. Ha hit által megkaptam bűneim bocsánatát, kérnem kell Istent, tegyen erőssé a bűnnel szemben. — Uram, adj erőt, hogy győztesen harcoljak!

Ének: 176.

még most sem talált utat nekikeseredett lelkéből a szó. A béna harcfi válára tette a kezét, belenézett a fekete szemekbe s komoly, csendes hangon szólt hozzá: „A Sára vár, már négy éve vár!” „Sára!?” Hördült fel s szökött talpra a könyöklő. „Négy éve nem merem kiejteni a nevét, mert féltem, hogy a szívem szakad belé. És ő vár? Nem feledte az adott szót!?! De hogy’ menjek én a szeme elé!?” — és elcsüggedve lebbentette meg az üres kabátujjat, a másik kézzel pedig kezét szorított béna társával.

Leültek. A jó-hírhozó mohón fagyasztotta el étkét, majd poharazott a két vándor. Végre a szó is megeredt. Valóban István volt a félkezű, a Sára „testvérbátyja”. Kiöntötte oly rég fojtott bánatát. Haza nem mehetett, nem vitte rá a lelke. Nem akarta, hogy őt gyámolítsák, sajnálgassák s nem akarta csonkaságával megszorítani Sára életét, inkább a bujdosást választotta. Szó szót követett, mind hangosabban, mindig vídámabban, végre nóta fakadt a két ajakon s a két vándor valami boldog tervtől hevülve, egymásba ölelkezve ütögette össze bokáját. Hogy közben a könnyük is kicsordult? Ki látta volna azt a pislákoló kocsmamécs mellett...

*

Róma 1, 16.

Ápr. 23.

Egy dolgot kell szégyelned: bűneidet. Bűneivel gyalázza meg az ember önmagát. Az Evangéliumot azonban ne szégyeljük, mert az Istennek hatalmas. Sőt, tegyünk bizonyágot róla, mert ez a mi örömünk, vigasztalásunk, és boldogságunk.

Ének: 404.

János 3, 14—15.

Ápr. 24.

A legelesettebb ember is örök életet talál, ha Krisztushoz menekül. Az üdvösség minden ember számára elérhető a hit által. De a hitelenség kirekeszti magát az üdvösségből. A hitelenség az egyetlen bűn, amely miatt az ember elvész. A hit azonban bizalommal elfogadja, amit Isten ad. — Uram, hitet adj nekem a Te Lelked által!

Ének: 441.

„Este van, este van, ki-ki nyugalomba’...” Feketén bólíngatott az eperfa lombja a János gazda udvarán. Langyos tavaszi szellő lebbentette meg Sára kötényét, pedig nem kellett fáradnia, gyakran emelte azt fel Sára maga, hogy felszárítsa az előtörő könnyeket két szomorú szemén. Ki tudja, mit siratott? Tán azért kesergett, mert tudta, hogy a rokonok s szülők jóvoltából jegyet kellene váltania a holnapi ünnepnapon egy kétszer látott legénnyel? De akkor miért sírt? Hisz’ azt is tudta, hogy van már néki jegybéli mátkája s a holnapi terv is füstbe fog oszlani. A tüzelő fénye nem sütött ki hívogatóan a sövényre, jöhetett az ünnep, Sára nem tüzesítette a vasalót, magába mélyedve tett-vett édesanyja körül. Pendült a kapa, de az sem úgy, mint régen. A gyermekek nem szaladtak a csikos tarisznyához, osztottak nénjük szomorúságában. A gazda szíves „jóestét” mondott, de nem nyugtatta meg eltörődött testét, leányához lépett szerető szavával: „No-no édes lányom, ne epeszd magadat... elszólitotta már a mi Istenünk Istvánt...” Kítették középre a nagyasztalt, elhangzott az áldás, de utána a nehezen titkolható szomorúság szakadt a családra.

A gazda felfigyelt... „Vajjon ki zörget? Nézd meg Sára lányom!” Sára csodát sejtő arccal lépett ki s a következő percben örömteljes sikoltással röptült valaki karjába. „István! Megjöttél!? Tudtam, hogy jönnöd kell! István, István!”

Repülj bánat, szomorúság! Nincs már helyed Sáraék portáján! Tüzesegett már a vasaló, elszabadult a jókedv,

folyt a vidám szó. Teljes lett a családi kör és boldog örömben nyúlt éjtszakába a végnélküli beszéd a nagy asztal körül. Sára az üresen lecsüngő kabátujjat simogatta. Hogy a könnye is rácsordult? Ki csodálta volna, hisz' mindenki láthatta, hogy a boldog menyasszony örömkönnye az.

Budai Jolán,
bpesti VIII. lg. o. tan.

DAL A VIRÁGCSOKORRÓL

(Verspályázatunkon I. díjat nyert.)

*Jaj, keresem fojtott vággyal, gyertyalánggal, órlámpával,
Messze földön, árkon-bokron,
Keresem a virágcsokrom.*

*Jaj, keresem fojtott vággyal, gyertyalánggal, órlámpával,
Holnapommal, múlttal, mával,
Keresem a virágcsokrom.*

Kicsi csokor, cifra-tarka, ezerszínű, tarka-barka.

Születésem napján kaptam. —

S égen-földön, holdban, napban,

Jaj, keresem kicsi csokrom, messze földön, árkon-bokron,

Esem, hullom, csetlem-botlom:

Keresem a virágcsokrom.

Anyám fonta nekem egyszer, s kezembe hullt, mint egy kegyeser.

Ő a papom, én a hívő.

(Nem tudja más, csak én, ki ő).

S kihúllt kezemből a csokrom, s nincsen itt sem, nincsen otthon.

Anyám, anyám, virágcsokrom,

Keresem én, árkon-bokron...

Szily Ernő,
zalaegerszegi rg. VI. o. t.

AZ ALFA ÉS AZ OMEGA

(Vérs pályázatunkon I. díjat nyert.)

*Valaki most látja a földet,
Az ablakon új ige zörget:
Gyermek.*

*Valaki most fázik az estén,
Koldusrongyok lógnak a testén:
Dermedt.*

*Valaki most messzire indul,
Az élet bús kételyein túl:
Elmegy.*

*Szily Ernő,
rg. VI. o. t.*

Gyermekek a kövek között

JANKÓ ÉS PALKÓ.

Üldögélünk az erdő alján, a Száraz Szinva felső végében. Egyszeresak gyerekhangok verik fel az erdő esendjét. Tarka kis karaván jön. Elöl, mint két rakoncátlan, fúrge manó, fenyőtobozzal dobálja egymást két kis fiú. Levetik magukat a fűbe, hengeregnek a gyep zöld bársonyán, már bennünket is majd fellöknek, de tudomást sem vesznek rólunk. Micsoda gondtalan vidámság, pajzán jókedv. Pedig agyonfoltozott, kinőtt kabátjuk, tüskevérzette, piszkos kis lábuk, számócaától pirosrafestett szájuk esupa szegénység. Nesz hal-

.....

II. Thessabonika 3, 2.

Apr. 25.

Mondhatja azt valaki, hogy szeretnék hinni, de nem tudok? Lehet Istent okolni azért, hogy az egyiknek ad hitet, a másik pedig hitetlen? Semmiképp. Ez azt jelentené, hogy Isten igazságtalan. Az apostol csak azt mondja ki, amit mi is tapasztaltunk, hogy t. i. nem mindenki hisz. De ezért csak saját romlott szívét okolhatja az ember.

Ének: 429.

.....

lik az erdő felől. Két asszony tűnik elő a fák közül. Majd a földig hajladoznak a rözseköteg súlya alatt. Kezükben egy-egy számócaival telt fazék. Lassan, fáradtan jönnek. Csak mikor a körülöttünk ugráló gyerekeket látják, élénkülnek föl. Tótos kiejtéssel, de magyarul kiabálnak a két kis ördög: „Mentek onnét! Ne dobálódzatok a nagyságák körül! Janó, majd nem küldenek hozzánk nyaralót a nagyságák, ha ilyen rosszak vagytok!“ Erre, nagy ámulatunkra, mint varázsütésre csuklik össze a két kis lurkó lába. Már esendesen lapulnak, szinte áhítatos várakozással néznek rájuk s már folyik a szó az egyik asszony ajkáról: „Óh, ha nekem nyaralóm lenne! Nem járnék egész nap az erdőn gombázni, eprészni! A gyerek sem lenne ilyen rongyos, piszkos! Takarítanék otthon a nyaralóra s a fiúk is rendben lennének. De így csak abból tartom őket, amit számócaért, gombáért kapok. Vegyék meg, nagyságáék, ezt a kis számócaát, ma sines vacsorára valónk!“

„De hát hol a férjük, hát az nem dolgozik?“ kérdezzük szinte elszégyelve ma-

gunkat, hogy gondtalan boldogságnak véltük a két gyerek előbbi zajongását. Szegénykék, talán csak éhségüket akarták a hancurozással elcsitítani. De már panasolja a sápadt, gondanyó-asszony: „Dolgozik az uram, messze jár a hegyekben, meszet éget. S ha kiégette, elszállítja az Alföldre, azt sem tudom, merre. De olyan olcsó a mész és olyan sok időbe, munkába kerül, míg egy-egy szekér útnak indulhat. S meddig tart, míg visszajön! Bizony nem sok pénzt hoz már akkor magával. Itthon

Mészégetőkemencék a Bükkben.

meg nincs ára a mésznek, mindenki maga égeti. De még jó, hogy meszünk van, mit csinálnánk a nélkül!” — Egyszerre megértjük, miért olyan vakítóan fehér a falu legszegényebb házaeskája is. Helyben terem a mész. De megértjük azt is, miért érünk barangolásainkban újra meg újra sajátságos, kúpalakú építményekhez: mészégetőkemencék ezek. És most ezmélünk arra is, hogy egyszer éjjel a falu közvetlen közelében sajátságos fényt láttunk, még az ég is vöröslött tőle. Mészégetés folyt ott.

Megvettük az asszonyok számócaját. Örömmel adták, biztosítva volt már a vacsorájuk. A gyerekeknek 4—4 fillért ad-

tunk cukorra. Hogy megszelidült erre a két kis vadóc. Az egyik még majdnem verset is mondott, de aztán mégis inábaszállt a bátorsága. De nevüket hősiezen bevallották: Magyarai János és Takács Pál. Elcsodálkoztunk ezeken a vérbeli magyar neveken. El is szomorodtunk: így eltósdottak volna színmagyar családok? Később tudtuk meg, hogy ellenkezőleg: a milléniumi idők lelkes itteni papja magyarosította meg annak idején az egész falu lakosságának a nevét. Elgondolkoztunk. De kár, hogy nem akadt minden idegenajkú, de hazafias érzésű magyar falunak ilyen lelkes vezetője, de másként alakulhatott volna akkor trianoni határ, népszámlálási statisztika s annyi más mai bánatunk.

Besötétedett. Hazasiettünk. Másnap korán akartunk útrakelni, hogy szemügyrevégyük a mészégetőket s megértsük a vidéknek ezt a legjellegzetesebb munkáját.

Már előző utainkon is megfigyeltük, hogy mészégetőkemencét mindig egy-egy ú. n. teber mélyén láttunk. Ez érthető is. A teber a mészköhegység jellegzetes alakulata: ahol a föld alatt szivárgó erek, bűvópatakok már annyira alámossák a föld felső rétegét, hogy az beszakad, ott a beomlás folytán keletkezett katlanban felszínre kerül a mészégetés nyersanyaga: a mészkö. Ott fehérlik, mintha csak kínál-

II. Timotheus 1, 12.

Ápr. 26.

A hit nem kételkedik abban, amit nem lát. Nem bizza magát változó érzésekre, csalóka hangulatokra. Az Igéhez és Isten ígéreteihez ragaszkodik. Így nem is csalódik. Bűneidben és méltatlanságodban Jézusra tekints, Aki mindnyájunkért eleget tett. Isten gyermeke vagy Ő általa.

Ének: 403.

koznék a vidék szegény népének: „Nyúlj hozzám, rakj kemencébe, kenyérré válok én is verejtékes munkád nyomán“. Újabb barangolásunk közben hirtelen füstöt szimatolunk. Távol vagyunk minden emberlaktól. Csak nem erdőégés?! Újabb kanyarulat, meglepő látvány. Mészégető kemence repedései közül szivárog elő a fojtó füst s a kemence szája előtt ott izzad, verejtékezik egy ember. Szakadatlanul egyenletesen rakja egyik bükkfaágot a másik után, s mohó éhséggel nyeli el a sudár törzset és ágas-bogas rőzsét a kemence vörösés-fehéren izzó gyomra. Elvakul az ember, amint belenéz. Valóságos pokol. Reeseg, ropog kínjában az égő bükkfa, sajátságosan zizeg, sistereg a mészke, gomolyog a füst, kegyetlen részvétlenséggel tűz a nap, de az az ember nem nyög, nem sóhajt, valami emberfölötti, kötelességtudásból fakadó erővel szítja, csak egyre szítja a tüzet. Talán Jankóra gondol, vagy Palkóra, akinek így majd mégis lesz télre jó cipője, meleg ruhája, vagy a rőzseköteg alatt görnyedező gondanyófeleségre, kinek egész télen lesz főzni-valója, ha jól sikerül az égetés. De nagyon kell ám vigyáznia. Egyenletesen kell a fát

rakni s ügyelni, hogy ne lankadjon a tűz ereje. Alig vesz észre bennünket. Mikor megszólítjuk, készségesen felel: „Hogy meddig tart a munka? Hétfő délig!“ Ma péntek van, gondolom elámulva. „S itt is alszik?“ — kérdezem részvétellel. „Hiszen, ha alhatnám! Csakhogy akkor a tűz is kialszik s kárba vész minden!“ „Miért nem váltja föl valaki a munkában?“ „Nines más férfi a családban, s ehhez férfierő kell; a fiam még kicsi.“ Önkénytelenül is Janóra gondolok. Mégis csak vígan szökellhet, bukfencezhetik, játszhatik Jankó a hús homok alján, hiszen itt vergődik, verejtékezik az apja. S addig el nem ernyed, el nem lankad, meg nem pihen, míg valóra nem váltja a sejtelmesen hangzó bibliai ígét, míg kenyérré nem változtatja a fia számára a követ. Ősidők óta napról-napra teljesedik be ez a nagy átlényegülés.

De nem bírjuk tovább a nap és a tűz hevét itt, a teber izzó, remegő levegőjü mélyén, igyekszünk be, az erdő árnyékába. Megkönnyebbülten szívjuk a mészke fojtó szaga, a bükkfa maró füstje után a fenyves ózonát. Jókora út után kiérünk a renetegből. Egyik mészégető a másik mellett sorakozik. Szinte megkettőzzük lépteinket. Jól esik embert látnunk. Ők is szíves szóval köszöntenek. Hogyne! Most takarítják be a termést, most veszik számba munkájuk eredményét! Szedik szét a már mészé égett hatalmas tömböket. Gyönyörűen sikerült az égetés. Az ekhósszekerbe fogott lovacska is szinte vígan nyihog. Hallja, hogy a mázsáról, hol gondosan megméri a meszet, egyenesen a szekérre rakják a tekintélyes darabokat, s akkor, gyí, megy a szekér Újhutára, a fehér házikók falujába, a Pejko pedig ügethet a Lófőtisztás selyemfűvü legelőjére.

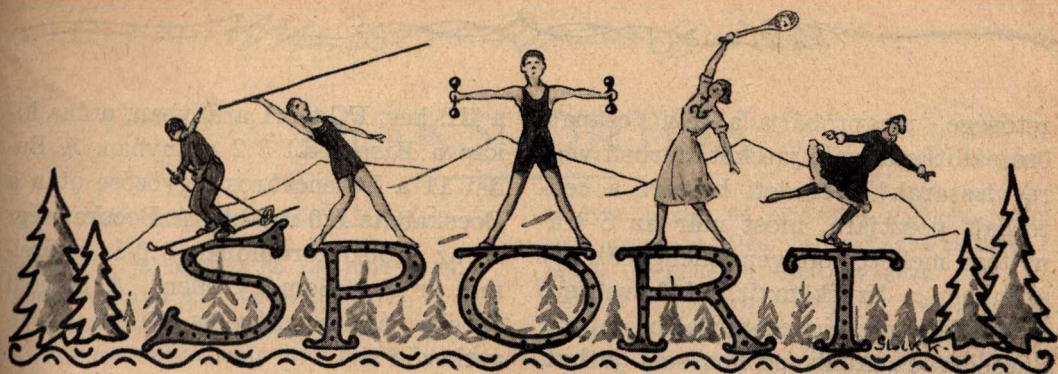
.....
Lukács 17, 5.

Apr. 27.

Milyen gyöngé gyakran a mi hitünk! A keresztyén ember életében is vannak idők, amikor vívódunk a kétségekkel. Pedig erős hitre van szükségünk. Boldog ember az, akit a vívódások a könyörülő Istenhez és Jézus Krisztushoz visznek, aki gyenge hitének megerősítéséért őszintén tud imádkozni.

Ének: 426.

Zt.

Az elmúlt hónapban a ligabajnokságok tovább folytatódtak, egyik forduló érdekesebb volt, mint a másik, mind-egyik forduló szolgált valami csemegével. Hogy képet nyerjünk az elmúlt hónap küzdelmeiről, azt hiszem, legcélszerűbb lesz, ismerni az élcsoportok eredményeit. A bajnokaspiráns

ÚJPEST

feltartóztathatlanul tör előre, egymásután veszi a nehezebbnél-nehezebb akadályokat, először a félelmetes Kispest csapatával kerül össze, melyet lépésben ver 4:0-ra. Majd a következő fordulóban már a Hungáriát kapja ellenfelül, mely épen az előző héten erősítette meg csapatát a bécsi Mülllerrel. Mindenki várakozással nézett a derbi elé, mindenki azt latolgatta, hogy az Újpest csinált-e jobb vásárt Vincével, avagy a Hungária Mülllerrel, mindenki szinte a két nagyhírű csatár párviadalának tartotta a derbit. Pedig a két játékos a derbin alig mutatott valamit, mindkettő szürkén mozgott, egyik sem csinált semmi bravúrt, — jóformán csalódást keltettek. Végeredményben 2:2-es félidő után az Újpest 3:2 arányban maga alá gyűrte ellenfelét. Így az Újpest a nyomában lévő Hungáriától is megugrott a bajnoki tabellán... A kö-

vetkező fordulóban a III. ker. FC csapatát kapta ellenfelül, melyet 1:1-es félidő után 5:1-re győzött le. A

FERENCVÁROS

volt a legszeszélyesebb csapat az elmúlt hónapban, először Debrecenben 1:0-ra veri a még most is nagy játékerőt képviselő Bocskait, de nem sokáig örülhettek ennek az eredménynek a Ferencváros hívei, mert a következő fordulóban a 10 emberrel játszó Budai 11-től 1:0 arányban szenved vereséget csapatuk és a következő héten a Phöbus tör borsót a drukkerek orra alá, amennyiben a 3:1-re vezető Ferencvárostól mégis elvesz egy értékes pontot, — végeredmény 3:3. Hétfőn a magyar kupáért játszik a Szürketaxival, félidőben a Szürketaxi vezet 1:0-ra, s ekkor a Ferencváros ve-

.....

Márk 5, 36.

Ápr. 28.

Aki hisz, nem fél. Ha Krisztus az enyéma, kitől kellene félnem? Istentől? Ó kiengeszteltett Krisztus által. Emberektől? Ha Isten kezében vagyok, mit tehetnek az emberek? Isten ellen ők se tehetnek semmit. Vagy csapásoktól, szenvedéstől, szomorúságtól féljek? Minden, ami csak érhet, a kegyelmes Istentől jön, Aki nélkül semmi sem történik, Aki mindig javamra tesz.

Ének: 433.

.....

zetősége megpróbálja a régi csapat-összeállítással való játékot, Sárosit végre visszarakják eredeti helyére a centerhalf posztjára, most már az ő irányítása mellett könnyen lehenyerlik 4:1 arányban a Szürketaxit. A következő fordulóban szintén centerhalfot játszik Sárosi, s az Attila szóhoz sem juthat, 5:0-ás vereséggel kénytelen hazatérni. A

HUNGÁRIA

állandó hanyatlást mutat, a III. ker. FC-t 0:1-es félidő után, nehezen, szerencsével veri 2:1-re. Ekkor jön a bécsi Müller, ki az első könnyű mérkőzésen szépen mutatkozik be, a Somogy 6:2-re kikap a Müllerrel megerősített Hungáriától. Majd a derbin elvérzik a Hungária 3:2 arányban és az utána következő vasárnap a Soroksártól is kikap a lélek nélkül játszó Hungária 2:1 arányban. A Hungária a két utolsó mérkőzésen négy értékes ponttól esett el.

Érdekességei még az elmúlt hónapnak, a Somogy a Hungáriától szenvedett 6:2-ös vereség után, biztosan veri

.....

Róma, 5. 1.

Ápr. 29.

Békesség nélkül nincs boldogság. Hogyan jutok békességhez? Krisztus a mi békességünk és a Benne való hit a békesség útja. Krisztus azzal, hogy bűneink büntetését magára vette, békességet szerzett Isten és ember közt. Aki bizonyos abban, hogy Isten a Krisztus érdemeiért az ő bűneit megbocsátotta, az békességben él Istennel. Megvan-e a te szívedben Isten békessége, mely minden emberi értelem felett van? Ezt értelmünkkel fel nem foghatjuk, csak szívünk érzi, milyen boldogság békességben lenni Istennel.

Ének: 393.

.....

a III. ker. FC-t 2:1 arányban, utána kikap a Kispesttől 3:2 arányban. A Budai 11 a Ferencváros legyőzőse után a Bocskait is 1:0-ra veri. A Bocskai végre az utolsó fordulóban 3:0-ás győzelmet ér el a Somogy ellen. A bajnoki tabella állása március 31-én a következő:

1. Újpest	53:14	28
2. Ferencváros	54:21	24
3. Hungária	54:25	23
4. Szeged	33:33	20
5. Kispest	32:38	18
6. Budai 11	29:27	16
7. Soroksár	28:38	16
9. Bocskai	31:39	14
8. Phöbus	37:37	15
10. Attila	20:44	13
11. III. ker. FC	22:34	12
12. Somogy	18:64	5

APRÓ SPORTHÍREK.

1500 méteres gyorsúszásban Jach Medica 18 p 19.3 mp-re javította Arne Borg 1927 óta fenálló világrekordját; a régi rekord 19 p 07.2 mp volt.

Az osztrák futballt kétszer egymás után vereség érte, először az olaszoktól kaptak ki 2:0-ra, majd Párizs válogottjaitól 2:1-re.

Az Űszószövetség tisztújító közgyűlése ismételten megválasztotta a régi vezetőséget.

A válogatott vízipólócsapat már szorgalmasan készülődik az idei Klebelsberg kupamérkőzésekre, ugyanúgy a főiskolai keret is készül a budapesti főiskolai világ bajnokságokra.

DIÁKSPORTOK

AZ ASZTALI TENNISZ.

Ez is igen jó sport, s ha reá mód akad,
Elszórakoztatja nagyon az ifjakat.
Olyanokból szokott gárdája kitelni,
Kiknek sikerült a múlt órán felelni,
Tehát félretéve mindenféle gondot,
Mért ne játszhatnának egy pár szet

pingpongot.

Sajnos, csak szomszédok vehetnek részt benne,
A környezet inkább csak a **drukker** lenne.
Kik véletlenül a játékosok előtt ülnek,
Megértő lélekkel jól egymáshoz dülnek,
S így minden belátást előlről elzárnak,
S nyugalmat teremtenek a versenyző párnak.
Ezek meg egy füzet tele irt két lapját
Labdává gyúrnak és **vonalzóval** csapják.
Száll a labda jobbra és balra szabadon,
De mert a tér kicsi, és pediglen nagyon,
Nagy óvatosság kell, s még nagyobb ügyesség,
Hogy a szálló labda **autra** ne essék,
Esetleg a padok közé ne guruljon,
Vagy, ami még rosszabb, katedrára hulljon,
Mert ilyen esetben baj lehet belőle,
Rossz néven veszi a katedrának öre,
Hogy a két játékos, ki a meccset vivta,
Udvariatlan volt, s bírónak nem hívta.
Az arca ilyenkor nagy haragot árul,
Leszáll a dobogó komolymagasáru,
Kapja vonalzót és haragra gyúlva,
Elveri mindkettőt, legalább négy nullra.

A TÁVOLUGRÁS.

Nem modern sport ugyan, én nem tartom annak,
De hívei mégis szép nagy számmal vannak.
Ám egy kissé bizony költséges sport lévén,
Nem játsszák máskor, csak ép a tanév végén.
Benne egyet nagyon különösnek tartok,
Bukással veszik az ugráshoz a startot.
Júniusban, mikor melegek a napok,
Vihart jósolnak a sötét indexlapok.
A diák felett a magas ég beborul,
S érzi, hogy levegőváltozásra szorul.
Mikor észreveszi, hogy bukott, hirtelen,

Nagyot ugrik, és egy más vidéken terem.
Bár nincsen a lábán hétmérföldes csizma,
Mégis mérföldekre röpíti az izma.
Például az osztályt Soroksáron járja,
S az új tanév meg már Miskolcon találja.
De van oly ügyes is, aki ravasz módon
Nagykanizsán indul, és kiköt Aszódon,
Vannak, akik helyük sehol sem találják,
S az egész országot is végigugrálják.
Ezt a sok ugrálást azért is szeretik,
Mivel a földrajz a kedves tárgyuk nekik.
Amit a tankönyv nyújt, nem tartják elégnek
Ők alaposabb és több tudásért égnék.
Nem kímélnék időt, munkát és költséget,
Személyesen járnak be minden helységet.
S mire nyolc-tíz évnek a nyakára hágnak,
Ismerik tájait az egész országnak.
De sok más tudást is felszednek idővel,
Mikorra egy **összel** megérnek erővel.
A nyolc-tíz év alatt tudniillik kérem,
Szakértőkké lesznek a tanügyi téren.
Hogyha szóba kerül egy iskola vagy mi,
Ők biztos véleményt tudnak róla adni.
Hogy megy a tanítás Pápán vagy Bonyhádon?
Hol szebb az iskola, Makón vagy Csongrádon?
Hol van jó direktor, hol van legtöbb szünet?
Hol van jó társaság s hol legszebb a szünet?
Hol lehet egy trükkel szabadságot kérni,
S melyik az a hely, hol könnyen lehet érni?
S mire így eltelik a tanuló-pálya,
Az ugróbajnoknak nagy a tudománya.
S mert a tudás nagy kincs, mint sokan hirdetik,
Érthető, hogy sokan e sportot szeretik.

Telek.

János 14, 27.

Apr. 30.

Mit ért Krisztus az Ő békessége alatt?
Az Atyával való zavartalan közösség tudatát,
s ezt igéri az övéinek. Ez a békesség a mi erősségünk a világ bajaival és a félelemmel szemben.

Ének: 374.

Novella és verspályázatunk eredménye

Januári számunkban hirdetett versenyünk igen szép eredménnyel végződött, mert nemcsak számban, hanem minőségben is elérte az eddig legmagasabb fokot.

A) A beérkezett 19 novella közül leg sikerültebb az *Egy gondolat a családi körből*, mely szép példát is nyújt arra, hogy egy nagy költő hogyan termékenyíthet meg más fogékony lelkeket. S ha Aischylos művei „morzsák Homéros asztaláról”, akkor ez a novella igen izletes morzsa Arany János dús asztaláról. Mai számunkban teljes egészében közöljük. Családi Kör jeligéje mögött Budai Jolán, leánygimn. VIII. o. t. rejtőzött Budapestről, ki a 20 P-s első díjat így elnyerte.

Második helyre a bíráló bizottság az *Álom* című sok helyt megrázóan drámai, határozott írói tehetséget eláruló művet helyezte. Boldogok csak akkor vagyunk, mikor álmodunk-jeligéje

.....
Kolosse 1, 12—13.

Máj. 1.

A sötétség hatalma alól, a bűn világából kimentettünk. Más a mi felsőbbségünk azóta. A bűn most már nem igazhat le a mi saját akaratumk nélkül. Senki se mondhatja, hogy nem tettem másképp, a bünt kellett cselekednem. Ellenállhatsz, ha akarsz. Már nem úr feletted a sötétség. Most már Isten a te Urad és Ő erőt ad a világosságban való élethez, ha imádságaidban állandóan kéred Őt.

Ének: 377.
.....

Schavernoch Jánost rejti Budapestről. 15 P jutalomban részesült; művét legközelebb hozzuk.

A harmadik díjat, 10 P-t, *Egy kép Hollandiában* címen írt kedves tárgyú, kidolgozásban kissé az előbbieik mögött álló novella érdemelte ki, melyet Westkapelle jelige alatt Major Zsuzsa VII. gimn. tanuló írt Budapestről.

A többiek közül kiemelkedik egészséges humorával, határozott írói tehetséggel az Új tanító Retekfalván című novella írója. Ez úton kérjük, hogy közölje nevét, mert sikerült művét hozni fogjuk lapunk egyik közelebbi számában. — Ép így komoly írói tehetséget árulnak el egyező stílussal, sokféle tárgyakkal is az Olympia, Emden, Karácsony (utóbbi kettő háborús), Waxenstein, Krizis és Strychnin (e két utolsó orvosi tárgyú). Szeretnők ennek íróit is ismerni, mert van tehetségük.

A többi beküldött műről nem emlékezünk meg külön-külön, azt sem mondjuk meg e helyen, hogy kinek lenne jobb novellaírás helyett helyesírást gyakorolni. Az eredménnyel meg vagyunk elégedve, s reméljük, hogy az itt bemutatkozott írók ezentúl állandóan el fogják látni Zsengerovatunkat, mely ez évben olyan nagyon árva volt.

Még csak egyet: aki írást küld be, a papírnak csak egyik oldalára írjon, ez a nyomdai szokás. S aki pályázik, érdeklődjék, mit is jelent a jeligéslevél. De annyit már e ravasz szó is elárulhatott volna, hogy semmiesetre sem azt.

Róma 4, 25.

Máj. 2.

A megváltásban való bizonyosságomnak mi az alapja? Azt feleled, hogy Krisztus áldozati halála. Igen, ezt mondja Esaiás próféta könyvének 53 fejezete is, maga Jézus is, tanítványai is. De honnan tudom, hogy az Atya el is fogadta az áldozatot? Abból, hogy Isten a halálból feltámasztotta Krisztust. Ez megváltói munkájának és az én megváltásomnak a pecsétje.

Ének: 223.

hogy odairunk valami mondást, és alája írjuk nevünket; mert hol van akkor a pályázatnak megkövetelt titkosága?

B) A beérkezett 12 költemény bírálata sem volt nagyon nehéz.

C) A *verspályázatra* beérkezett 12 vers 7 pályázó részéről. Magasan kiemelkedik közülök a *Zalaegerszeg* jellegével beküldött négy vers. Szerzőjük gondolkodó lélek, igen eredeti és változatos formában közli gondolatait. Jól versel. Írójuk, Szily Ernő, religimn. VI. o. tan., Zalaegerszeg, nyerte a 15 P-s első díjat.

A második díjat a *Scripsi* jellegével érkezett Rákóczi könnyéhez című költeménynek íteltük tárgyválasztása, itt-ott felbukkanó hangulata miatt, bár formakészség ellenére sokszor prózai a nyelve. Jeligs levelében ezt olvassuk: „Bocsánatát kérem, Szerkesztő úr, de én nagyon szeretném, ha névtelen maradhatnék.” Mivel azonban a neki járó 10 P jutalmat névtelen címre még a tökéletes magyar posta sem tudja elvinni, kérem, hogy a Szerkesztőséggel közölje dícsérendő szerénységgel elrejtett nevét.

Harmadik, 5 P-s díjra a Remény jeligéjű, kedves hangulatú verseket helyezzük, közülök különösen a Karácsonyfa alatt és Kis testvéremnek címűt ítélte jónak a bírálóbizottság. Szerzőjük: Marossy Margit, ligimn. Vb. o. t.

A többi költeményről itt is jobb épügy hallgatni, mint a meg nem dícsért novellákról. A Bográndi völgy című hosszas, regényes elbeszélő költemény írója kisebbben gyakorolja magát, talán több eredményt fog elérni, mint regényes, terjengős meséjű gyenge verselésű művével.

Végül maradt még egy mű, melyet szerzője is azzal a bevezetéssel küld, hogy tudatában van annak, hogy műve nem novella, még kevésbé vers, lévén prózában írva. E mű: *A Biblia csilágászati szempontból*. Nem lehetett tekintetbe venni.

Az elért siker buzdítson mindenkit munkára. Van még ifjúságunkban tehetség és munkára való vágyódás — ennek pedig ékes eredménye a pályázat sikere.

Szerkesztőség.

118. Zsoltár, 15. v.

Máj. 3.

Amikor a Názáreti Jézust keresztrefeszítették és meghalt, úgy látszott, hogy az Ő ügyének vége, ellenségei teljes győzelmet arattak. Jézus követői szétszóródtak, az ellenség pedig diadalt ült. Örömük azonban korai volt, mert a harmadik nap reggelén a kelő nap sugarai üres sírt találtak. Jézus mégis legyőzte ellenségeit. Isten hatalmasan cselekedett.

Ének: 219.

PÁLYÁZAT ALSÓS NÖVENDEKEK RÉSZÉRE.

Januárban jeleztük, hogy kicsinyek (I—IV. o. tanulói) részére is hirdetünk „érdekes” versenyt. Törtétek a fejeteket, mi lesz a nemes verseny érdekessége? Mi törtük, s arra az eredményre jutottunk, hogy mindenkinek az a legérdekesebb és legkedvesebb, ami érdekli. Tehát küldje be mindenki azt a rövid írását, melyet legszívesebben írt, s legsikerültebbnek tart: lehet az elbeszélés, leírás, elmélkedés, vers egyaránt. Nevét ne írja rá a műre, hanem Jeligét írjon rá (pl. Remény, Petőfi, Ember, küzdj) — ugyanazt írja egy borítékra, s ebbe zárja nevét. Határidő: április 25. Jutalom: I. díj 10 P, II. díj 5 P, III. díj könyv. — Rajta hát, gyermekeink, versenyre fel!

A Kanada északi részében fekvő Nagy-Medve-tó vidékén hatalmas új rádium¹-telepet fedeztek fel. Azt hiszik, hogy a belga irányítás alatt álló rádium-világgedárúsítás kénytelen lesz a rádium árárt lényegesen leszállítani. Pengőre átszámítva a rádium grammjának ára eddig 400.000 pengő volt. Most azzal számolnak, hogy a belgák kénytelenek lesznek a rádium árárt 25.000 pengőre csökkenteni. Az új rádium-telep, amely a Nagy-Medve-tó számos vidékén kimutatható, olyan

gazdag rádiumban, hogy egész Európa szükségletét innen könnyen elláthatják. — A világ jelenleg 600 gramm rádium felett rendelkezik, s ennek kilenczederésze a Belga-Kongóból származik. Egy gramm rádium kitermelése majdnem egy teljes hónapig tart, s most egy újabb technikai eljárással ezt az időt 10 napra tudják csökkenteni.

A nehéz víz a vegytanban új fejezetet jelez. A legnehezebb víz az, amelyben a hidrogén két nehezebb izotop-változata a legnehezebb oxigénnel van kapcsolva. Az atomsúly ugyanis nem állandó. A vegyi tulajdonságok tekintetében azonos, de belső szerkezetükben eltérő atomokat izotopoknak hívják. A hidrogénnek két, az oxigénnek három izotopja van. A hidrogén nehéz izotopját denteriumnak nevezik. A nehéz víz lassítja az élet folyamatát. A nehéz víz előállítása ma költségesebb, mint hasonló súlyú platina értéke.

Lukács 24, 21.

Máj. 4.

A megfeszített Krisztus csak akkor lehet Megváltónk, ha fel is támadott. Aki holt, nem adhat életet. Isten Fia nem maradhatott a halálban. Keresztyéni hitünk és reménységünk Krisztus feltámadására épül.

Ének: 227.

Egy köbcéntiméter higanyban százezer trillió atom van.

*****
I. Korith. 15, 20.

Máj. 5.

Erről tesz bizonyosságot minden apostol. Hogyan jutottak ehhez a hithez? Nem voltak hiszékeny emberek. Nem hittek az asszonyok beszédének, sőt akkor sem hittek Krisztus feltámadásának lehetőségében, amikor a sírt üresen találták. Nem hittek, még a feltámadott Krisztust saját szemekkel nem látták. (Tamás.) A feltámadás megbízható tanúi ők.

Ének: 221.

*****
A modern repülőgép anyaga, a **duralumínium**, 94% alumíniumból, 4% rézből, 1% mangánból és 1% mágneziumból készül, bizonyos szilikát vegyületekkel.

A berlini csillagászati intézet tudósai óriási kiterjedésű **napfoltot** fedeztek fel, amelynek a felülete a földfelületnek közel tízszerese. Hozzávetőleges becslések szerint az új napfolt hossza 60—70.000 kilométer, vagyis kb. másfélszerese a földgömb kerületének. A napfolt teljes kiterjedése legalább tízszerese a Föld felületének.

Az Arkulosori közelében (Görögország) nemrégén felfedezett hegyüreg minden valószínűség szerint azonos az ókorból ismert Diktaion-barlanggal, ahol a görög hitrege szerint **Jupiter született**. A barlangban igen nagy értékű tárgyakat találtak, többek közt 20 darab kétélű aranysekercét.

Moszkvának az 1933. év végett megjelent népszámlálás adatai szerint 2,513.000 lakója van. — Szovjetország egész területe 25 millió négyzetkilométer és lakosainak száma 165 millió.

A világnomorról a genfi nyomorenyhító bizottság megrázó jelentést közöl. Eszerint 1933-ban a világon összesen 2,300.000 ember halt éhen, a szó szoros értelmében. A fele úgy, hogy az éhség miatt öngyilkos lett. Ugyanebben az időszakban 568.000 vagon búzát, 144.000 vagon rizst, 267.000 zsák kávé és 2,500.000 kiló cukrot semmisítettek meg szándékosan, hogy az árakat fenntartsák. A társadalom jobb szervezettsége mellett a bizottság nézete szerint az éhhalált-haltaknak

legalább 67 százalékát meg lehetett volna menteni.

Tesla Miklós, a világhírű 77 éves feltaláló kijelentette, hogy korszakalkotó találmányt fejezett be, amely egyszersmindkorra lehetetlenné tesz minden háborút és áthatolhatatlan, védőfállal vehet körül bármely országot. Felfedezésének semmi köze sincs az ú. n. halálsugarakhoz. Készüléke nagymennyiségű atomot lövell ki, amelyek segítségével sokezer lőerőnyi erőmennyiséget lehet majdnem tetszés szerinti távolságra kisugározni. Ez a hajszálnál vékonyabb erőkéve megsemmisít mindent, amit útjában talál. Egy-egy Tesla-féle telep legalább 300—400 kilométer hosszú erőfalat vetíthet, amelyen sem hadseregek, sem repülőgépek nem halhatnak át, úgyhogy megfelelő számú telep építése után bármely országot gombnyomással bevehetetlen, ecélerődde lehetne átvarázsolni. Tesla meggyőződése szerint legkésőbb egy évszázadon belül minden ország ilyen telepekkel fogja saját területét megtámadhatatlanná tenni.

Az angol északkeleti vaspálya London—newcastlei vonalán egy hétéves mozdony új gyorsosági világrekordot állított fel, mert hat kocsival az út egyik pontján 173.77 kilométer legnagyobb sebességet ért el és 20.1 kilométeres szakaszon 170.55 órákilométer átlagsebességgel rogott. Ezek a legnagyobb sebességek, amelyeket gőzmozdony valaha elért.

*****
Lukács 24, 15—16.

Máj. 6.

A tanítványok minden reménysege szertefoszlott Krisztus halálával. Nehezen hittek saját szemeiknek is, mikor Jézus a feltámadási testben újból meglátták. És te hiszel-e a feltámadásban? Mert Krisztus feltámadása hitelesen bebizonyított tény. Akkor fogsz igazán hinni benne, ha Krisztus életének az erejét saját lelkedén érezni fogod.

Ének: 222.

Lukács 24, 25—26.

Máj. 7.

Olyan nehéz hinni a húsvéti csodában? Aki mind a testet, mind a lelket teremtette, nem rendelkezik ezekkel szabadon? A keresztyén embernek csak egy csodában kell hinni: hogy Isten szeret minket, hogy szeretetből Fiát küldte hozzánk. Ha ebben hiszel, természetes előtted, hogy Krisztusnak fel kellett támadnia.

Ének: 213.

Alaszkában van kétségtelenül a világ legfuresább vasútja. 1900-ban épült, egy nagyon magas hegyre vezetett, ahol vagy 1000 aranyásó lakott. Azonban nem hozta meg a remélt hasznot és a mozdonyok hasznavehetetlenné lettek. Ma már a szerelvényeket kutyák húzzák. A kocsik ütközőjén két-három ülőhely van és 15 kutya húzza. A kalauz „hau” (indulj) kiáltással irányítja a kutyákat, amelyek nagy igyekezettel végzik feladatukat, mert a kocsit oly gyorsan húzzák, hogy néha csak úgy szikrázik a kavicsos talaj. A kocsik óránként 30—40 kilométert tesznek meg.

Londonban, építészeti kiállításon bemutatják a legújabb üvegtéglát, melyből teljesen üvegből készült lakóházat lehet építeni. Az üreges üvegtégla teljesen törhetetlen, a jelenlegi építőtéglánál kétszer erősebb. Oldalainak vastagsága egy centiméter. Anyagába hullámos mintát préselnek, úgyhogy a fénysugarakat átbocsátja és mégsem átlátszó. Szakértők állítása szerint az üvegből épített házak lakásai épp olyan világosak lesznek, mint az utca és falai átbocsátják az egészségre oly

Énekek éneke 2, 11—12.

Máj. 8.

Kitavasodott. Ha bevonult lelkünkbe a húsvéti hit: Üdvözítőm él! ezzel életünkben is új tavasz kezdődik. Aki Krisztusban megtalálta Istenét, Őt fogja látni a természetben is. Minden kis virág, az új élet, a madarak éneke, mind a Teremtő jóságának jele.

Ének: 216.

Ezékiel 3, 22.

Máj. 9.

Az Ūr nemcsak Igéjében és a lelkiismeretben szól hozzánk. Ki a természet hatalmas Alkotója? „A balga mondja az ő szívében, hogy nincs Isten.” Minden háznak van építője, de az ég és föld csodás épülete tele élettel, bölcseséggel, pompával a véletlen vak játékanak lenne az eredménye? Ez sokkal nagyobb csoda volna, mint az, hogy van Isten, Aki mindent teremtett.

Ének: 10.

fontos ibolyántúli sugarakat. Az új anyag egészen új építészeti hatásokat tesz lehetővé.

Az angol rádiópiac legújabb érdekessége egy parányi rádióvevőkészülék. A készülék egy kis szivardobozban elfér és kényelmesen hordható feöltő- vagy kabátzsebben. A legújabb rádiókészülék segítségével fejhallgatóval az európai állomások tisztán hallhatók.

Egy berni nyomdagépgyárban valóságos rotációs csoda készült el. Az új újságnomdagépet egy párizsi lapkiadóvállalat rendelte meg. A hatalmas méretű rotációs gépen óránként 160.000 nagyalakú hatoldalal lapot lehet nyomni, vagy pedig óránként 80.000 tizenhat-huszonegy oldalal újságot. A rotációs gép különlegessége, hogy a boszorkányos gyorsaság ellenére az első és utolsó oldalt színes nyomással is élénkíteni tudja.

Az angol lapok fantasztikusan hangzó bombeyi jelentést közölnek, amely szerint Baroda indiai államban fevrezedekkel ezelőtt élt törpe nép nyomait fedezték fel. A mehsanai kerületben fekvő Vadnagar városka közelében őskori embercsontvázakat ástak ki, melyek mindössze 43 cm magasak. Ugyanezen a vidéken egy 45 cm magas őskori tehén-csontvázat is találtak.

Revelis, francia tudós, állítólag felfedezte a rák kórokozóját. Kísérleteit Suld és Le Clay, híres francia orvostanárok is ellenőrizték és szintén megállapították, hogy a rák bacillus-sal beoltott nyulak rákdaganatokat kaptak.

A világon eladott holmik 85 százalékát asszonyok vásárolják.

P. F.

Milyen része lesz a mai diákságnak a magyar megújulásban?

Konferenciánk bevezető előadása.

Midőn néhány szót szólok erről a kérdésről, talán felesleges azt fejtegetnem, hogy erre a megújulásra szükség van. Mindenki tudja, hogy hazánkat, mely azelőtt földrajzi, társadalmi és gazdasági egység volt, a trianoni békeszerződés darabokra tépte, a megmaradt csonka rész pedig életképtelen. A békés revízió szerintem illuzórikus, amelytől nem remélhetjük az ország feltámadását. Így csak a másik, a fegyveres mód áll előttünk, hogy azonban erre csak gondolni is lehessen, a nemzetnek egy nagy belső átalakuláson, a magyar megújulásra kell átesnie.

A nemzeti megújulásra irányuló problémák között vannak általánosak és vannak egyéni.

Az általános eszmék körében igen fontos az értelmi proletariátus kérdése. Ez azt jelenti, hogy az érettségit tett ifjúság igen nagy százaléka megy az egyetemre, ahonnan azután diplomát szerezve kikerül az életbe. Bár a bürokratizmus nálunk túlméretezett, még ez a rengeteg hivatal sem tudja befogadni valamennyi diplomást. Ezek tehát egyik napról a másikra élve, zúgolódó tömeget képeznek, ahol könnyen megvetik lábukat a marxista tanok. Ennek a tömegnek az állam vajmi kevés hasznát veszi.

Ezzel szemben azt látjuk, hogy a kereskedelmi pályák a keresztyénektől meglehetősen mentesek. Mivel a ma-

gyarság, ellentétben a nyugati államokkal, mindmáig a kereskedelmi foglalkozást nem tartotta „úri” pályának, az a múlt század második felében üres volt. A nagy mértékben beszivárgó idegen elemek, könnyű szerrel hatalmukba kerítették a fejlődésnek indult magyar kereskedelmet. Ha tehát a magyar ifjúság erre a foglalkozási ágra is rávetné magát, szívós munkával és kitartással megélhetést teremtené magának.

Talán egy nyugati országban sincs az az áthidalhatatlannak látszó ellentét, mely nálunk az alacsonyabb néposztályokat a középosztálytól elválasztja. Nálunk nemcsak az arisztokrácia képez külön kasztot, hanem a közép- és parasztosztály is. Ennek orvoslását abban látom, hogy az egy, vidékről a városba kerülő ifjak nem szakítják meg falujukkal az összeköttetést, hanem összetartva próbálják meg a kultúra alapelemeit, pl. a higiénia népies módon belecsepegtetni a falu népének lelkébe. Azt sem tartanám lehe-

Beküldted már az évi előfizetési díjat? Siess vele, nehogy előbb végződjék az év, mint az a kis összeg befut.

tetlenek, ha a városi fiatalemberek szünidejük egy részét falun töltenék, megismernék az egyszerű nép gondolkodását, szociális és gazdasági bajait és gyógyítanák azokat.

Az általános problémáknál talán még fontosabbak az egyéni célok, melyeken minden magyar diáknak magában kell végrehajtania, hogy ezzel a nemzeti megújulás sikerét előmozdítsa.

Ezek között első helyen áll a fejlettebb erkölcsre való törekvés. Sajnos, századunk az erkölcsi dekadencia kora, azonban ez a helyzet nem javíthatatlan. Ha minden magyar ifjú felteszi magában, hogy az evangéliumi hit alapján becsületes, minden nemes eszme iránt rajongó életet fog élni, az már oly hatalmas példát fog jelenteni, melynek föltétlen következménye lesz a társadalom megváltozása. Konkrét tényként pedig szögezzük le, hogy magyar diák destruktív napilapot nem olvas, erkölcstelen filmet pedig nem néz meg.

Mivel az egyetemen egyénnek általános problémákat megoldani majdnem lehetetlen, azért tanácsos belépni oly egyesületbe (bajtársi egyesület, öregcserkészet, stb.), melynek eszméi Isten- és hazaszeretetre irányulnak. Sajnos, e tekintetben nagyon nélkülözzük azt az evangélikus egyesületet, mely az egyetemi hallgatókat egyesítené.

Sokszor emlegetik, hogyan viselkedjék az az ifjú, aki állásba került, biztos megélhetést teremtett magának, és ezáltal társaitól elszakadt. Erre a válasznak igen könnyű: ne szakítsa meg az összeköttetést azon társaival, akikkel

Kérjük munkatársainkat, hogy az április 30-i lapzárta, mint végső határidőt tekintsék.

együtt küzdött. Esetleges alantasaival szemben, különösen, ha azok egyszerű emberek, ne legyen zsarnok. Ismerje meg a munkások panaszait és segítsen rajtuk.

Bár a reverzális kérdése nem tartozik szorosan ehhez a kérdéshez, röviden meg szeretnék róla emlékezni. A reverzális sokkal fontosabb, mint első pillanatra látszik. Nemcsak a reverzalist adónak lesznek lelkiismeretfurdalásai, hanem egyházunknak is mérhetetlen veszteségeket okoz. Aki más egyház javára reverzalist ad és ezzel mintegy elárulja a sajátját, az nem lehet más, mint jellemgyöngye, és akaratnélküli ember.

Végül ne feledkezzünk meg testünk fejlesztéséről, acélossá edzéséről sem, hogy készen álljunk testileg is, ha a haza hívó szava fegyverre szólít bennünket. Ne felejtjük el, hogy a magyar kultúrát a tudomány hegyei sem védhetik meg egy ellenséges támadás ellen. Hiába volt Archimedes a világ egyik legnagyobb tudósa, a durva katonai fegyvere pillanatok alatt megsemmisítette.

Ha a magyar ifjúság problémáinak mélyére hatolunk, a magyar megújulás szolgálatába szegődve lelkileg és testileg felkészülünk, akkor egészen biztos, hogy Magyarország harmadszor is feltámad.

Ifj. Bakay Lajos.

Anekdoták és tréfák

Orvosság a török golyó ellen.

Báthory Zsigmond egyszer Törökországban hadakozott, s vele volt az udvari orvos is. Az orvosnak nem ízlett sehogysem a tábori élet, szeretett volna hazamenni, s azt mondta, hogy neki olyan receptje van, amelyet ha valaki használ, nem fogja a török golyó. A fejedelem kérte a receptet. Igen ám, de a recept otthon volt Brassóban. Mit volt mást tenni, a fejedelem hazaküldte a receptért. Hazulról aztán küldött egy levelet a fejedelemnek, s abban ez állott:

— Aki azt akarja, hogy a török golyó ne érje, hagyja el Törökországot és jöjjön haza.

o—o

A kender.

A szabadságharc leverése után az országban elszállásolt osztrák katonák sokat bosszantották a magyarokat. Néha azonban ők is megkapták a magukét. Épen vett egyszer az alföldi magyar, mikor dragonyosok lovagoltak arra felé.

— Mit vesződni hiába, paraszt ember — kiáltja oda neki az egyik dragonyos — hiszen úgyis miénk lesz, ami teremni fog.

— Adja a mindenható Isten, katona uram — feleli a magyar. — Épen kendert vetek. Az úgyis a maguk nyakára való (kötélnek).

o—o

Goethe és a diákok.

Goethe, a nagy német költő, szeretett a vendéglőben elboroztatni. A bort azonban

nem tisztán itta, hanem vízzel keverte. Egyszerre a szomszéd asztalnál német egyetemi hallgatók ültek, mégpedig igen vidám hangulatban. Nem ismerték a költőt és igen megbotránkoztak, hogy az öreg úr vízzel keveri a borát. Az egyik nem is állhatta meg, hanem odaszólt neki:

— Mondja csak, öreg, miért hamisítja meg ezt a drága italt?

A költő nem szólt semmit, hanem egy verset hagyott az asztalon.

A puszta víz némává tesz,
Tekints a néma halra.
A bor magában elbutít,
Nézz a szomszéd asztalra.
Mivel ez egyik sines kedvemre,
Iszom a bort vízzel keverve.

o—o

Balzac öröme.

A híres francia regényíró nem igen tudott bánni a pénzzel. Akármennyit keresett, nem volt elég. Elég gyakran volt pénzzavarban. Egyszer éjjel egy tolvaj lopódzott be hozzá. Balzac felriadt álmából, s mikor látta, hogy milyen nagy igyeke-

*****
Ezékiel 3, 23.

Máj. 10.

Akarod látni az Úr dicsőségét a természetben? Tekints a végtelen, kék égboltra, a napsugárra, az út melletti virágokra. Hajolj le és nézd meg őket közelről. Mennyi szépség, finomság, pompa! Csodálkozni fogsz. Salamon király minden dicsősége elhalványul egy ilyen kis virág csodás pompája mellett.

Ének: 13.
*****

zettel keresi a szerencsétlen tolvaj az íróasztal fiókjában a pénzt, el kezdett hangosan kacagni.

— Mit kacag! — förmedt rá a tolvaj.

— Hogyne nevetnék, — felelt Balzac, — maga sötétben akar ott pénzt találni, ahol én fényes nappal sem tudok.

o—o

Händel — a nagy evangélikus zeneszerző, kinek születése kétszázötvenedik évét az egész művelt világ megülni készül, — igen nagyétű ember volt. Egyszer vendégségbe hívták meg. Miután valamelyest evett, a háziak és vendégek egyaránt kívánták, hogy zongorázzék már valamit. Nem szívesen tette, de kellenlően odaült a zongorához, s rövid darabot játszott. A háziasszony neheztelve nézett rá, s kijelentette, hogy igen szép volt, de nagyon rövid. Erre *Händel* így felelt: — Én is csak ilyen keveset ettem a mai vacsorán.

o—o

Dumas és a végrehajtó halála.

A végrehajtókat senki sem szereti. Nem szerette Dumas, a világhírű francia regényíró sem. Valószínűleg volt hozzájuk szerencséje. Egyszer egy gyűjtőívvel jöttek hozzá, hogy adakozzék egy meghalt adóvégrehajtó temetésére.

— Mennyibe kerül a temetés? — kérdezte az író.

— Öfven' frankba.

— No, akkor itt van száz frank. Temesenek el mindjárt kettőt érte.

o—o

A követ válasza.

II. Fülöp spanyol király az egyik európai udvarba egy fiatal grófot küldött követül. Ott az egyik udvari ember nagyon megütközött azon, hogy ilyen fiatal embert küldenek hozzájuk s ezzel fogadta:

— A te uradnak nincs más senkije, hogy ilyen szakálltalan követet küld hozzánk?

— Ha az én királyom gondolta volna, — válaszolta a gögös spanyol — hogy a tekintélyt és az érdemet a szakáll adja, bizonyára egy kecskebakot küldött volna hozzátok követül, nem ilyen nemes embert, mint amilyen én vagyok.

o—o

A lámpavas.

A francia forradalom idején a fellázdadt tömeg megpillantott egy politikust az utcán. Egykettőre körülvették és elkezdtek kiabálni:

— Húzzátok fel egy lámpavasra. Ez is a nép ellensége.

Hamarosan kerítettek egy kötelet és odacipelték a legközelebbi lámpához. Nagyon meglepődtek azonban, hogy az áldozat még csak meg sem volt ijedve. Már a kötelet is a nyakára illesztették, mikor végre megszólalt:

— Mondjátok meg barátaim, ha engem a lámpavasra húztok, akkor talán jobban fogtok látni?

Ez a szellemesség megmentette az életét. A körülálló elnevelték magukat s szabadon eresztették.

o—o

IV. Henrik.

IV. Henrik francia király egyszer körúton volt az országban. Délre kellett volna megérkeznie az egyik faluba, de bizony már elmúlt két óra is, mire elérte a falut. Az előljáróság élén a falu bírása fogadta. Ez a műveltségét akarván fitogtatni, a nagy világhódítóval, Nagy Sándorral kezdte a beszédét.

Mikor Nagy Sándor elindult, hogy Ázsiát meghódítsa...

Elakadt, de megint csak belekezdett:

— Mikor Nagy Sándor elindult, hogy Ázsiát meghódítsa...

Megint elakadt. A király csak várt, de mikor a szónok már harmadszor is megakadt, nem állhatta tovább, hanem így szólt:

— Igen barátom, Nagy Sándor, mikor elindult, hogy Ázsiát meghódítsa, már megebédelt, de én még ma ebéd előtt vagyok.

Ezzel faképnél hagyta a társaságot és elindult a városháza felé, ahol az ebéd várta.

o—o

Dante.

Dante, a Pokol költője, egyszer az utcán sétált és odafordult valakihez, aki szembejött vele:

— Hány óra van?

A kérdezett nagyon gorombán felelt:

— Éppen az az óra van, amikor a szamarakat itatják.

— Csodálkozom, — felel erre a költő — hogy te mégsem vagy hát a kútnál.

o—o

R. A.: Szébb gondolatokat is termelhetne költői lelke. Beküldött verse nem ifjúsági lapba való.

II. b. oszt. műfordító csak gyakorolja magát, mert Uhland-fordítása még alig vers; gyakorolja a helyesírást is. Különben ilyen közismert vers fordítási gyakorlatát nem közölhetjük.

Rejtvényíró: IV. o. verse nem közölhető. Fejlődjék.

LÓUGRÁS REJTVÉNY:

(2 pont.)

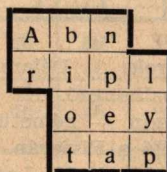
1.

(Péter Géza.)

Pap és költő.

2.

Volt politikus.

3.

(Stelczer Károly.)

Egyházi ének.

KERESZTREJTVÉNY.

(10 pont.)

(Beküldte: Hursan Pál.)

1	2	3	4	5	6	7	8		9	■	10	11
12								■	13	14		
15				■	■	16		17				
18			■	19	20	■	21		■	22		■
	■	23	24			25	■	26	27	■	28	29
30	31				■	32	33					
34		■	35		36	■	37			■	38	
39		40	■	41		42			■	43		
	■	44	45	■	■	46		■	47			
48	49	■	50	51	52		■	53			■	
54		55					56			■	57	
■	58				■	59		■	60	61		
62											■	

Vízszintes sorok: 1. Délamerikai főváros. 10. Kettős mássalhangzó. 12. Spanyolországi város. 13. Egy szín — németül. 15. Fiúbecenev. 16. Téli üdülő a Rivierán. 18. ...werpen. 19. A. i. 21. ...rda tó. 22. Latin praepositio. 23. Fejér vmi nagyk. 26. Ford.: római pénz. 28. Bérház része. 30. Kártyajáték. 32. Város Argentínában. 34. Idegen helyeslés. 35. Főtemplom. 37. Mohón eszik. 38. D. L. 39. Német összevont praepositio. 41. Ion-szigetek egyike. 43. ...au. 44. Ő — németül. 46. Ac. 47. ...országgyűlési képviselő. 48. Kápolna része. 50. Fél — németül. 53. Rohan. 54. Bajorországi gyárváros. 57. Zeus szerelmese. 58. (R. o. i. n.) — Iron betűi keverve. 59. Arany — franciául. 60. Földalatti növényrész. 62. Délamerikai város.

Függőleges sorok: 1. Az Indiai-Óceán legnagyobb szigete. 2. Algiri város. 3. Francia kikötőváros. 4. Ford.: jelez. 5. Indulatszó. 6. Bravúrban van. 7. Szieszta része. 8. Falusi megszólítás egyik fele — ford. 9. ...enovics (szerb. uralk. család). 10. Angol egyetemi város. 11. Olasz birtokos névmás. 14. Női név. 17. 1886-ig hercegség volt. 19. A puszi. 20. Kötőszó. 24. Nimród vége. 25. Jegyez. 27. Angolna — idegen nyelven. 29. Filmváros. 31. ...rdes (város). 33. ....nbach, zeneszerző. 36. M. o. 40. Rag. 42. Két szó: (1. fogoly; 2. óriáskígyó.) 43. Pusztit. 45. Nagy folyó német neve. 47. R-rel bajor nemzetség. 49. Délamerikai köztársaság. 51. „... 1935.” 52. L. s. 53. Fr. 55. ... the (író). 56. Szegényes ellentéte. 57. Német összevont praepositio. 61. Pusztában van (két betű).

A márciusi szám rejtvényeinek megfejtései.

KETTŐT EGY CSAPÁSRA.

1	k	a	t	a	k	o	m	b	a		
	a	■	8	a	d	a	n	a	■	b	
9	t	e	■	11	a	l	t	■	12	c	s
13	a	t	a	■	d	■	15	b	a	z	
16	p	e	l	e	■	17	z	e	b	u	
18	u	l	m	■	19	e	■	20	m	o	r
21	l	e	■	22	i	t	a	■	24	t	d
	t	■	25	a	d	i	g	26	c	■	u
27	a	b	d	e	l	k	r	i	m		

1	W	i	l	k	i	n	5	s	6	o	7	n
8	e	m	e	■	d	■	9	a	l	e		
	y	■	10	s	z	e	12	r	v	■	s	
13	p	m	■	15	s	o	i	■	16	s	t	
17	r	e	v	e	l	a	c	i	o			
18	e	z	■	19	l	o	d	■	20	o	r	
	c	■	21	e	i	g	e	22	r	■	i	
23	h	24	é	t	■	u	■	25	o	26	d	u
27	t	h	e	r	s	i	t	e	s			

KERESZTREJTVÉNY.

Vízszintes sorok: 1. Usa. 3. Diós. 6. Ernő. 10. Kard. 11. Isa. 13. Eoli. 15. Kiutahia. 18. Száva. 20. Euforion. 23. Anód. 24. Urania. 26. Erna. 27. Robi. 28. Al. 29. N. v. n. 30. Io. 32. Jáva. 34. Bán. 35. Eta. 36. Jid. 37. Old. 39. Nap. 40. Ęn. 41. Ehul. 42. Ili. 43. Pest. 45. Ló. 46. Pó. 47. Ta(ta). 48. Glv. 49. Oá. 50. Ra. 53. Ilias. 55. Greis. 57. Liano. 61. Üzbekistán. 62. Definitíve. 63. Korzó. 64. Ongur. 66. Adria. 68. Au. 69. Na. 70. Via. 71. Ok. 72. Ki. 74. Ig. 76. San. 78. Bab, lencse. 81. Gé. 82. Góg. 84. Angelsiorsz. 86. Dal. 87. Hera. 89. Ae. 90. Dó(zis). 91. Ao. 92. Gála. 93. Ásít. 95. Aebuméd. 98. Bagó. 99. A Balassi. 101. Jézus. 102. Recepice. 103. Zéta. 105. Sol. 106. Dine. 107. Róna. 108. Boot. 109. Nab.

A függőleges sorokból csak azokat közöljük, amelyeket nem ad ki teljesen a vízszintes ismerete. 27. Ibér. 33. Ápol. 52. Ano. 60. Ben. 67. Riga. 73. Léda.

Számok rejtvénye:

(4 pont.)

10	30	20	50	40
40	20	50	10	30
50	40	30	20	10
30	50	10	40	20
20	10	40	30	50

REJTVÉNYÜZENETEK.

Sajtóhibák a februári szám megfejtésein: Vízszintes: 28. Taa. — 68. Tik. — 80. Sen. — 116. Sao. — 117. Eal. — 127. Le.

Betűrejtvények:

1. Én vagyok az életnek kenyere.
2. Tridenti zsinat.
3. Faust.
4. Párbér.
5. Esperes.
6. Kapernum.
7. Eperfa.

Lóugrás:

(Beküldte: Láng Miklós.)

1. Ki mint vet, úgy arat.
2. Egyik kutya, másik eb.
3. Ismerd meg magad.
4. Ki korán kel, aranyat lel.

A pontverseny állása:

Budai Jolán 333 (44), Cornidesz Edit 338 (48), Hursan Pál 343 (48), Meczel Zsuzsanna 338 (48), Merczel Antal 335 (48), Pálincás Irén 334 (48), Esztergály Gyula 335 (48), Szemes Irma 336 (47), Nagy Endre 278, Horváth Tibor 314, Kiszely András 250, Takáts Paula 266 (48), Láng Miklós 320 (48), Zauner Gyula 333 (46), Juhász Ilona 291 (48), Terray Barna 224, Péter Géza 122 (26), Hittig Livia 171 (48).

I—IV. oszt.

Odorfer Magda 324 (46), Szemes Eleonóra 335 (47), Kozma Márta 257 (48), Vargha H. J. 306 (32), Filippinyi János 314 (40), Komár Pál 227, Haas Ágoston 264 (40), Stelczer Károly 259 (40), Bödecs József 167 (24), Bruckner József 141, Somfai Ferenc 164 (32), Marschalkó Gyula 212 (34), Boros László 219, Szakmári Lóránt 125 (24).

Csak azok pontszámát közöljük, akik a két utolsó szám rejtvényeinek megfejtéseit beküldték. Zárójelben a márciusi eredmény.

BUDAPEST, 1935. ÁPRILIS.

XIII. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM.

IFJÚ ÉVEK. Ifjúsági folyóirat. Kiadja: **Algóver Andor.**

Felelős szerkesztő: **RUTTKAY-MIKLIÁN GYULA.**

Főszerkesztő: **Dr. BÁNKÚTI DEZSŐ.**

Megjelenik a tanév folyamán minden hónapban.

Előfizetési ára egy évre **4** pengő, egyes szám ára **50** fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV., Deák-tér 4, II. emelet.

A kiadóhivatal vezetője: **Ruzicska László.**

Postatakarékpénztári csekkszámla száma 26111.